

Chrysler Corp. in U.A.W. sta začeli nova pogajanja

DETROIT, Mich. — Predstavnik Chrysler Corp. in Unije avtomobilskega delavstva so že začeli z novimi pogajanj. Namen teh pogajanj je doseči sporazum o izpolnitvi raznih zahtev, vključnih v zakon o pomoči zvezne vlade Chryslerju, ki ga je sprejel pred dnevi ameriški Kongres.

Med pogoji v tem zakonu je zahteva, da se Chryslerjevi delavci, ki so člani UAW, odrečejo okoli 460 milijonom dolarjev osebnih plač in drugim ugodnostim, ki jim pripadajo po novi triletni pogodbi, ki so jo šele pred tremi meseci odobrili.

Voditelji UAW so protestirali, da morajo Chryslerjevi delavci v sedanjih ekonomskih razmerah v ZDA preveč prispevati. Dobro pučeni viri, ki so blizu vodstva UAW, pa menijo, da bodo delavci sprejeli zahtevo, ker se zavedajo, da bodo brez tega v kratkem ob službo, ker bo Chrysler moral za vedno zapreti svoja vrata.

Chrysler in UAW morata torej skleniti novo pogodbo, ki bo v skladu z novim zveznim zakonom. Pričakujejo, da bodo pogajanja potekala brez posebnih težav in da bodo lahko predložili novo pogodbo Chryslerjevim delavcem že konec januarja prihodnjega leta.

Chrysler se tudi razgovarja s predstavniki raznih finančnih ustanov o pogojih za nova posojila firmi. Vladni načrt namreč tudi zahteva, da si Chrysler izposodi več sto milijonov dolarjev od bank.

Ako Chrysler ne bo mogel izpolniti vseh teh točno navedenih pogojev, tudi zvezna vlada ne bo nudila pomoči. To bi pa pomenilo takojšen konec te firme.

Med 43 potniki in člani poradke so le štirje preživeli nesrečo.

Novi grobovi

William J. Jeray

Preteklo soboto zjutraj je v Euclid General bolnici po kratki bolezni umrl 63 let stari William J. Jeray, vdovec po leta 1967 umrli ženi Helen, rojena Snider, oče Williama J., Dennisa M., Mrs. Kevin (Linda) Walsh in Jamesa J., 10-krat stari oče, brat Ignatiusa. Pokojnik je bil zaposlen kot samostojni agent za nepremičnine in kot stavbenik. Pogreb bo iz Grdinovega pogrebnega zavoda na Lake Shore Blvd. danes dopoldne, v cerkev sv. Roberta ob 9.30, nato na Kalvarijo.

George J. Opalich

Pretekli petek je umrl George J. Opalich, sin pok. Miloša in Pauline, rojena Lonchar, brat Stephena, Michaela, Mildred Matic, Nicholas (pok.) in Daniela. Pokojnik tudi zapušča več drugih sorodnikov. Pogreb bo iz pogrebnega zavoda Brickman & Sons na 21900 Euclid Avenue danes dopoldne ob 10, v ukrajinsko pravoslavno cerkev Sv. Trojice na 3166 Scranton Rd. ob 11, nato na pokopališče sv. Teodosija. Družina priporoča v pokojnikov spomin darove za American Cancer Society ali za Holy Family Home.

Nove težave z NASA "shuttle" letalom

WASHINGTON, D.C. — Pri ameriskem vesoljskem letalu shuttle je prišlo do novih težav. Kot je sporočila ameriška nacionalna agencija za vesoljske raziskave (NASA), se je preizkušanje reakcijskih motorjev, ki naj bi bili sposobni opraviti več poletov v Zemljino orbito ter izpeljati pristajalni manever kot letalo, končalo z neuspehom, eden od teh motorjev pa je resno poškodovan. Okvaro je povzročilo slabo delovanje neke črpalke za kisik. Vse te in druge težave bi lahko pomenile, da bodo morali spet preložiti prvo izstrelitev shuttle v orbito, ki je bila predvidena za začetek prihodnjega leta.

Slovenci in Evropa

Karel VI.

Marija Terezija pa je prenesla vse državne pisarne na Dunaj, za notranje-avstrijske dežele iz Gradca, za češke iz Prage. In šele tedaj preneha starodavna karantanska politično-upravna tvorba.

V teku stoletij smo Slovenci seveda dihal z ostalo Evropo mnogo tesneje kot drugi slovanski narodi. O pripadnosti Slovencev pravi prof. Tousaint Hočevar z univerze Louisiana (ZDA): Ne smemo misliti, da je bila taka (nemško-nacionalna) k a r o linska monarhija, ki so ji bile konec osmega stoletja priključene slovenske zemlje. Ta monarhija ni bila le nekakšna stopnjevana narodno-nemška kraljevina, bila je namreč internacionalna, mednarodna.

To vesoljnost je želel poudariti tudi slikar evangelizirja za cesarja Otona III. Rokopis je pisan in poslikan okoli leta tisoč v sloviti bavorski benediktinski opatiji Reichenau. Ena izmed dragocenih drobnih slik (miniatur) kaže v prispodobni poklonstvo narodov pod cesarjem: poleg Rima, Galije in Germanije je tudi Slavija-Slovenija (slavinia) v podobi ženske s krono na glavi in s krogli podobnim predmetom v roki. Upravičeno torej lahko trdimo, da so bili Slovenci polnovredni član srednjeveške Evrope.

Da za ostalo Evropo nismo bili prav nič v zamudi, dokazuje tudi natis prvih slovenskih knjig "Abecedarium" in "Catechismus" Primoža Trubarja (1550) ter drugih protestantskih knjig, med temi izredno delo prevoda sv. pisma po Dalmatinu (1581). Leta 1595 je v Ljubljani ustanovljen jezuitski kolegij, ki ima značaj univerze.

Danes, ko gledamo na Evropo z jezikovno nacionalnim modelom, lahko tudi za beležimo, da je prvi zapis sploh kakega slovanskega je-

Pogodba o premirju v Južni Rodeziji podpisana v Londonu

LONDON, Vel. Brit. — Dolgoletna prizadevanja raznih angleških vlad, da bi napravili konec državljanski vojni v bivši koloniji Južni Rodeziji v južni Afriki so končala z uspehom, ko so predstavniki rodezijske vlade in uporniškega gibanja Patrioticke fronte podpisali pogodbo v Londonu, ki predvideva skorajšen konec tej vojni. Slovesnosti so se udeležili med drugimi angleška ministrska predsednica Mrs. Margaret Thatcher in veliko uglednih diplomatov in politikov.

Pred slovesnostjo je Mrs. Thatcher sprejela predstavnike obeh rodezijskih skupin v svoji uradni rezidenci, 10 Downing Street, in jim povedala, da je pogodba o rodezijskem premirju najboljša božično darilo. Odslej pa bodo vse strani potrebovale veliko potrpežljivosti in vztrajnosti, da bodo vse točke pogodbe docela izvršene.

Prvi ukrepi, ki jih bosta morali obe rodezijski strani takoj podvzeti, so, da Patrioticna fronta ustavi vse napade na postojanke rodezijske vlade in vojske ter da ne napadajo več nobenih civilistov v državi, tudi tistih ne, ki podpirajo sedanjo vladjo. Rodezijska vojska pa bo ustavila napade na oporišča Patrioticke fronte in ne bo več napadala tista oporišča, ki jih imajo gverilci v sosednji Zambiji in Mozambiku. V zameno se je Patrioticna fronta obvezala, da ne bo več infiltrirala svoje ljudi iz Zambije in Mozambika v Rodezijo.

Kmalu začetek

Premirje bo začelo o polnoči 28. decembra, ko ga bo uradno proglasil novi angleški guverner Rodezije lord Soames. Obe strani bosta morali spoštovati to premirje v polnem smislu besede najkasneje do 4. januarja 1980. Pogod-

ba namreč zahteva, da bodo vsi rodezijski vojniki nastanjeni v 42 točno navedenih oporiščih po Rodeziji, medtem ko bodo sile Patrioticke fronte zbrane v 16 prav tako točno določenih oporiščih v državi. Tam bodo gverilci dobivali bivališča, hrano in oblačila.

Ko ne bo več vojskovanja v Rodeziji, bo lord Soames odredil začetek dvomesečne dobe, v kateri bodo lahko vse politične stranke in skupine sodelovale v volivni kampanji za izvolitev novega parlamenta. Ta novi parlament bo imel brez dvoma ogromno črnsko večino, kar je bil eden bistvenih pogojev ne samo črncev, ampak tudi angleške vlade. Po volitvah bo izbrana nova vlada, ki bo imela večino v parlamentu.

Ako bodo ta določila pogodbe izpolnjena, namerava Anglija marca prihodnjega leta proglasiti Rodezijo kot neodvisno državo. Ime nove afriške države bo Zimbabwe. Lord Soames je že pretekli petek določil, da sme Patrioticna fronta takoj začeti s političnim delom v Rodeziji. Prejšnja rodezijska vlada je namreč smatrala Fronto kot protizakonito organizacijo in jo prepovedala.

Podpis pogodbe nikakor ne pomeni, da so v Rodeziji premagali vse težave. Že preteklo soboto so neznanci streljali na člane družine Roberta Mugabeja v glavnem mestu Salisburyju. Mugabe je eden glavnih voditeljev Patrioticke fronte. Žrtve napada so bile le lažje ranjene.

Vojaško sodišče v Seoulu je izreklo 7 smrtnih obsodb

SEOUL, Juž. Kor. — Vojaško sodišče južnokorejske vojske je v sredo obsodilo na smrt 7 atentatorjev, ki so sodelovali pri uboju predsednika Parka Chung Heeja dne 26. oktobra letos.

Glavni obtoženec je bil bivši načelnik južnokorejske centralne obveščevalne službe (KCIA) Kim Jae Kyu, ki je brez pridržka ali opravičevanja priznal, da je pripravil in izvršil atentat sam. Drugi obtoženci, uslužbenci KCIA so mu le slepo pomagali, je rekel. Sodišču je Kim predlagal, naj izreči smrtno obsodbo nad njim, ne pa nad drugimi obtoženci.

Vzrok uboja je bil njegova želja vrniti Južni Koreji demokracijo politični sistem, je pravil Kim. Dokler je bil predsednik Park živ, to ni bilo mogoče. Vojaški tožilec je pa označil Kimovo izjavo kot navadno laž in trdil, da je hotel Kim Parka nadomestiti kot predsednika države. Sodišče je tožilcu verjelo, ne pa Kimu.

AMERIŠKA DOMOVINA
je vaš list, podpirajte ga!
Domovino, edini neodvisni in najstarejši slovenski dnevnik na svetu, vam bo rojakom in rojakinjam!

Iz Clevelanda in okolice

Urad zaprt—

Urad Ameriške Domovine bo zaradi praznika zaprt od ponedeljka popoldne ob dveh do četrta, 27. decembra, ob 8.30 zjutraj. Stevilka AD za sredo, 26. decembra, ne bo izšla.

Obletnica smrti—

V sredo, 26. decembra, ob 7. uri zvečer bo v cerkvi sv. Vida sv. maša za rajnega dr. Franca Blatnika ob drugi obletnici njegove smrti.

Se imate čas—

Čas prijav za državno podporo ogreva stanovanj v Ohiju je bil podaljšan do 31. decembra. Za to podporo mora biti prosilec star nad 65 let, ne sme imeti nad \$9,000 letnega dohodka in mora imeti lastno gospodinjstvo. Do podpore so upravičene tudi vse za delo popolnoma nesposobne osebe, neoziraje se na starost, z lastnim gospodinjstvom in letnim dohodkom do \$9,000. Za vse informacije se obračajte na Ohio Department of Taxation, tel. (brezplačno): 1-800-282-4310.

Okreva na domu—

Rojak Frank Plut, znani dolgoletni kulturni in društveni delavec, ki živi z ženo Mollie na 24370 Effingham Blvd. v Euclidu, se je lažje poskušoval, ko se mu je spodrsnilo na stopnicah pri Slov. narodnem domu na St. Clairju. Okreva na domu in pravi, da mu kolena malo nagajajo. Frank Plut je odlični tenorist in je pel več vodilnih vlog v operah, ki so jih uprizorili clevelandski Slovenci pred leti. Zavednemu rojaku želimo čim hitrejšo okrevanje in upamo, da bo kmalu zopet med nami!

Silvestrovanje—

Vstopnice za Korotanovo silvestrovanje so že na razpolago pri Tonetu Hauptmanu, tel. 481-1871. Pohitite za rezervacijo!

Grdinovi koledarji—

Priljubljeni Grdinovi koledarji za leto 1980 so na razpolago. Dobite jih lahko zastonj v obeh Grdinovih pogrebnih zavodih, v Grdinovi trgovini s pohištvo na Waterloo Road ali pa v Grdinovem kegljišču na 6017 St. Clair Avenue.

Zimski večer—

Slovenski športni klub priredi svoj vsakoletni zimski večer v soboto, 12. januarja, v Slovenskem domu na Holmes Avenue. Večerjo bodo servirali med 7. in 9. uro, za ples in zabavo bodo igrali "Veseli Slovenci". Vstopnice si lahko rezervirate na tel. 432-0792 (Tom Lobe) ali 361-6106 (Frank Petrovic).

VREME

Deževno in toplo danes, z najvišjo temperaturo okoli 57 F. Za Božič zopet deževno in nekaj hladnejše. Najvišja temperatura okoli 40 F. Za sredo in četrtek napovedujejo hladnejše vreme z možnostjo naletavanja snega.

Blagoslovljene božične praznike

želi vsem rojakom
po širnem svetu

AMERIŠKA DOMOVINA

J. Carter namerava zahlevati ukrepe proti Iranu od ZN

WASHINGTON, D.C. — Predsednik Carter je sporočil, da se je odločil zahtevati, naj Združeni narodi odredijo stroge ekonomske sankcije proti Iranu. Carter upa, da bo ta ukrep prispeval k izpustitvi ujetih ameriških talcev.

Ameriški predsednik je podal svojo izjavo preko televizije in ni navedel nobenih podrobnosti o značilnosti teh sankcij. V tajništvu za zunanje zadeve so pa novinarjem pojasnili, da bi bili prvi ukrepi dokaj omejeni in ne bi prepovedali izvoza iranske nafte ali Iranu preprečili uvoz takih potrebščin, kot so zdravila in hrana.

Ako bi pa Iran ostal trdovraten napram talcem, bi ZN stopnjevali pritisk in končno odredili prekinitev vseh ekonomskih povezav med Iranom in ostalim svetom. V tajništvu in Beli hiši so mnenja, da ta skrajni korak ne bi bil potreben, ker bi Iranci že prej popustili.

Carter je tudi rekel, da se mora Iran zavedati svojih mednarodnih dolžnosti. Iranu ne sme biti dovoljeno, da lahko krši najbolj bistvena in splošno znana mednarodna pravila brez kakršnih koli posledic, je dejal predsednik. ZN pa imajo dolžnost pritiskati na Iran z dovoljšnjo močjo, da bo ta država prisiljena spoštovati resolucijo, ki jo je pred tedni sprejel Varnostni svet in ki zahteva takojšnjo izpustitev vseh talcev na svobodo.

ZDA bi bile zelo vesele, ako bi se ta diplomatska krija uspešno končala na miren način, je zatrjeval Carter, ampak imamo na razpolago tudi druge možnosti.

Ameriški Pentagon je ob istem času namreč sporočil, da bo v kratkem poslal jedrsko letalonosilko Nimitz v Arabsko morje in z njo dve križarki na jedrski pogon, California in Texas. Te ladje bodo nadomestile letalonosilko Kitty Hawk, ki se bo vrnila v ZDA. Ameriška vojna mornarica ima sedaj 21 bojnih ladij nameščenih v bližini Irana.

PREMIK V IRANU?

Ajatola Homeini je izjavil, da bo iranska vlada povabila nekaj ameriških duhovnikov, naj pridejo v Iran in obiščejo ujetе talce med božičnimi prazniki. Prednost bi sicer dali črnim duhovnikom, ampak tudi drugi bi bili dobrodošli, je rekel Homeini.

Trije ugledni duhovniki so res odpotovali v Teheran včeraj in bodo prispeli tja danes. To so rev. William Sloane

II.

Toda s tem ta slovenska država ni bila odpravljena. Narobe! Njena tvorba je vztrajala naprej z razvojem fevdalnega reda, o čemer pričajo ustoličenja na knežjem kamnu na Gosposvetskem polju v slovenskem jeziku. Tu se je na kmečki način zadnji ustoličil vojvoda Ernest Zelezni leta 1414. Njegov sin vojvoda Friderik pa je bil izvoljen za rimsko-nemškega cesarja in je leta 1443 sprejel poklone oz. umestitev na Gosposvetskem polju brez kmečke preobleke. S tem pa ni bilo odpravljeno slovensko umestitveno pravo. Le-to je bilo veljavno za vse slovenske dežele, ki so pod skupnim imenom Notranja Avstrija nasledile Karantanijo. Sprememba je bila v tem, da se cesar iz družabnih ozirov ni mogel več ustoličevati kot kmet. Zadnji se je kot notranjeavstrijski vladar ustoličil oče Marije Terezije, cesar

AMERIŠKA DOMOVINA

6117 ST. CLAIR AVE. — 431-0628 — Cleveland, OH 44103

AMERIŠKA DOMOVINA (ISSN 0164-680X)

James V. Debevec — Owner, Publisher
Dr. Rudolph M. Susel — EditorPublished Mon., Wed., Fri., except holidays and 1st 2 weeks
in July

NAROCNINA:

Združene države:

\$28.00 na leto; \$14.00 za pol leta; \$8.00 za 3 mesece

Kanada in deželo izven Združenih držav:

\$40.00 na leto; \$25.00 za pol leta; \$15.00 za 3 mesece

Petkova izdaja \$15.00 na leto

SUBSCRIPTION RATES:

United States:

\$28.00 per year; \$14.00 for 6 months; \$8.00 for 3 months

Canada and Foreign Countries:

\$40.00 per year; \$25.00 for 6 months; \$15.00 for three months

Fridays only: \$10 per year—Canada and Foreign: \$15 a year

Second Class Postage Paid at Cleveland, Ohio

No. 145 Monday, Dec. 24, 1979

DR. ZDRAVKO KALAN:

NEBESKO BOŽIČNO DREVO

(Po F. Dostojevskiju — Iz newyorške prosvete)

Sest let stari deček se je zbudil tisto jutro v mrzli, vlažni kleti. Obleden v lahko haljo je drgetal od mraza. Kadarkoli je dihnil, je prišla iz njegovih ust bela sapa. Zabal se je, ko je gledal, kako se je oddaljevala in izgnila. Bil je strašno lačen. Večkrat je šel od postelje, na kateri je ležala njegova mama. Na debeli deski je bila kakor palačinka tenka slamnjača, kup čunj je služil za zgnavje. Mama je prišla s sinom iz drugega mesta in nenadno zbolela. Hišna lastnica je oddajala vse štiri kote v kleti. Pred dvema dnevmoma je morala radi tega na policijo. Najemniki kotov so se razbežali in se zaradi praznikov še niso vrnil.

V enem kotu je ležal mož, ki je bil že 24 ur pijan. Ni mogel pričakati Božiča. V drugem kotu je ležala 80 let stara ženica, ki je bila svojčas pestunja. Zdaj je ležala tukaj brez prijateljev. Stokala je in hropela od revmatizma ter godrnjala nad dečkom, da se ni upal približati njenemu kotu.

V drugem delu kleti je našel pitno vodo. Več kot desetkrat je že hotel zbuditi mamo. Končno ga je objel strah, ker se je začelo temniti. Tama je bila in nobena luč ni gorela. Ko se je dotaknil materinega lica, je bil presenečen, ker se ni ganila in ker je bila mrzla kakor stena.

“Pa je res mrzlo tukaj,” je mislil. Stal je ob maminu postelji in položil roko na mrzlo ramo svoje matere. Dihal je v roke, da bi si jih ogrel, poiskal je svojo kapo in šel ven.

O, Bog, kakšno mesto je to? Kaj takega še ni videl! Mesto, v katerem je živel dotlej, je bilo ponoči vedno temno in črno. Samo ena svetilka je gorela v vsaki ulici. Male, nizke, lesene hiše so imele vse oknice zaprte. Ko je enkrat padel ulici, ni bilo nikogar na ulici. Ljudje so se zapirali v hiše. Samo psi, stotine, ti soči psov so lajali in rjaveli cele noči. Toda tam je bilo toplo! In dali so dečku jesti! In tukaj? Ko bi le imel kaj jesti! Samo hrup in trušč, luči, ljudje, konjske vprege in mraz!...

Naslednja ulica je bila širša... vse je vpilo, hitelo, dirkalo... In te luči, luči! Kaj je to?...

Visoko, stekleno okno in za oknom drevo, ki je segalo do stropa! Smreka, okrašena z lučkami, zlatimi papirčki, jabolkami, majhnimi konji in lutkami! In okoli drevesca o-

troci, čisti, napravljeni v najboljše obleke! Tekali so po sobi, se igrali, smejali, jedli in pili... Mlada punčka je začela plesati z enim dečkom. O, kako je lepa! In on je mogel slišati glasbo skozi okno! Deček je strmel, se čutil in smejal, čeprav so ga prsti na nogi boleli od mraza in so bili prsti na roki rdeči in trdi, da so ga pekli, in jih je premaknil.

Naenkrat se je spomnil, da ga bolijo prsti. Začel je jokati in tekati proč. Zopet je videl skozi drugo okno drevo in na mizi vse vrste potic. Mlade gospodične so sedele v sobi in dajale potico vsakemu, ki je prosil zanj. Vrata na ulico so bila odprta. Dame in gospodje so hodili s ceste v hišo. Deček se je okorajzil, odprl vrata in vstopil. — Kako so vsi nad njim zavpili in mu pokazali vrata! Stara dama je prihitela k njemu, mu stisnila v roke kopejko, odprla vrata in mu pokazala na ulico. Prestrašili so ga! Kopejka mu je padla iz rok in se zakotalila po stopnicah. Zmrzlih prstov ni mogel skleniti, da bi jo držal v rokah. Bežal je, a sam ni vedel kam. Rad bi jokal, pa se ni upal. Tekel je, tekkel je, ter dihal v premrzle roke...

Pri tretjem oknu je opazil lutke, ki so igrale na vijoline, se smejale in pregibale ustnice, kakor da bi govorile. Nek pobalil mu je potegnil kapo z glave in ga podrl na tlo. Bežal je. Ustavil se je na nekem dvorišču in sedel v temo za skladownico drv.

Stisnil se je v kot... Naenkrat je čutil, da je srečen. Noge in roke ga niso več bolele. Postajale so tople, kakor da bi jih držal pri peči. Stresel se je po vsem životu in zaspal. Kako lepo se da tukaj spati!

“Sedel bom tukaj še nekaj časa, nato pa bom šel gledat lutke, ki so bile kakor žive.” Naenkrat je slišal mamo peti nad njim.

“Mamica, spim... kako lepo je spati tukaj!”

“Pridi k našemu drevesu, malček!” je šepetal nad njim sladke glas.

Mislil je, da je to še vedno njegova mama. A ni bila! Ni mogel videti, kdo ga kliče. Toda nekdo se je sklonil nad njim in ga v temi objel. Stegnil je roke proti njemu... Naenkrat ga je obsijala svetla luč. O, kakšno božično drevo!

Se nikoli ni videl takega drevesa!... Kje pa je?... Vse je tako svetlo in leskeče in okoli njega lutke!... Ne!

Beseda iz naroda...

Pokojna Pavla Arnež

MILWAUKEE, Wis. — Dne 3. decembra 1979 je v Clevelandu umrla ga. Pavla Arnež, roj. Rozman. Ker je pokojna živela 15 let v Milwaukeeju pri hčeri Mariji v Grumovi družini, je prav, da se je ob njeni smrti spomnimo tudi tukajšnji rojaki Slovenci. Bila je sestra mnogim poznane-ga pok. inž. Petra Rozmana. V Sloveniji zapušča tri sestre.

Pokojna je bila rojena na Jesenicah leta 1899. Njen oče Peter Rozman je bil znan prosvetni delavec in zelo delaven v krščansko-delavski organizaciji. Bil je steber Krekovega socialnega gibanja na Jesenicah.

Ga. Pavla Arnež je najprej pomagala v pekarni svoje matere, nato pa jo sama vodila ter jo povečala v ugledno pekarniško podjetje in slaščičarno. V slaščičarski stroki finega peciva se je izpopolnila na tečaju v Pragi, z Dunaja pa je naročala najnovejše stroje za izdelavo peciva. V turistični sezoni je slaščičarna zalagala hotele v Kranjski gori in Bohinju, poleti pa tudi stojnice na Brezjah in sejme v gornji Savski dolini; Sumijevo trgovino v Ljubljani pa z odličnimi napolitankami. V obratu so imeli vedno zaposlene po tri ali štiri pomočnike, saj so tedensko porabili po cel vagon moke.

Njen mož Peter Arnež, ki je prišel iz Kamne Gorice delal v jeseniško tovarno in delal v njej do smrti, je bil v letih pred drugo svetovno vojno jeseniški podžupan in banški svetovalec za radovljiški okraj, ki je obsegal tudi Jesenice. Tako do nemške okupacije! Marca 1944 so ga slovenski komunisti ubili blizu doma, ko se je vračal od dela. Januarja 1945 pa je na francoski fronti padel sin Peter, star 19 let.

Med drugo svetovno vojno, ko je bila prodaja peke racionalizirana, je pokojna vedno našla način, kako dati potreb-

Saj to niso lutke! To so mladi dečki in deklice! Vsi so prihiteli in ga poljubili. Vzeli so ga s seboj in tudi on je letel. Zagledal je mamo. Gledala ga je in se od sreče smejala.

“Mamica, mamica, kako lepo je tukaj!”

Kdo ste dečki? Kdo ste deklice? jih je vprašal med smehom in občudovanjem.

“To je Kristusovo božično drevo,” so mu odgovorili. “On ima vedno na ta dan božično drevo za tiste otroke, ki ga sami nimajo...”

Spoznal je, da so ti dečki in deklice prav tako otroci kakor je on. Eni so zmrznili v košaricah, v katere so jih položili še kot dojenčke pred vrata bogatih meščanov v Petrogradu; drugi so bili dani v rejo finskim ženam in se v zibki zadušili; tretji so umrli od lakote, ker so bila prsa njihovih mater od gladi prazna in brez mleka; četrte je umoril pokvarjen zrak v vagonih tretjega razreda. Zdaj so bili zbrani okoli drevesčka, lepi kakor angelčki in med njimi je stal Kristus in blagoslavljal nje in njihove grešne matere...

Naslednje jutro je našel delavec na dvorišču za skladownico drv premrzlo telo mrtvega otroka... Poiskali so tudi otrokovo mamo... Umrla je pred njim. Srečala sta se zopet pred Gospodom Bogom v nebesih...

nim kruha brez življskih kart. Marsikak zavoj njenega peciva je bil odnešen Jeseničanom v Nemčijo, kjer so bili na prisilnem delu. Ena njenin podpirank, Kobentarjeva mama, se je kasneje v spremenjenih razmerah glasno in korajžno zavzela za njo na nekem mitingu.

V maju 1945 so se njeni otroci umaknili na Koroško — za dva ali tri tedne, kot je bilo takrat splošno prepričanje. Pokojna Pavla pa je ostala doma pri ostareli materi. Toda komunisti so jo takoj zaprli in zaplenili njeno pekarno in je nikoli več vrnila. Bila je v zaporu v St. Vidu — ironija, v škofovih zavodih! — do jeseni 1945. Večkrat je morala ribati bunkerje, v katerih so komunisti pretepali in mučili domobrancelje. Seveda so njeni živci takrat silno trpeli. Zlasti ob misli, da je proč od matere in da nič ne ve, kje so otroci in kako je z njimi. Ko je bila jeseni izpuščena iz zapore, so ji komunisti odrekli živilske karte in prepovedali zaposlitev. Z drugo besedo — pogini od hudega! Navezana je bila tedaj le na dobre ljudi. Stalinistični sistem ne udari le moža, ki je njegov idejni nasprotnik, ampak tudi ženo...

Ko ji je umrla mati, je leta 1957 prišla za otroci sem v Ameriko k svojim v Milwaukee. Delala je v Parnatovi pekarni v West Allisu, a ne kot poslovođa, ampak kot pekarica. Večinoma ponoči. Imela pa je pri tem zavest, da živi od dela svojih rok. Ko je začela dobivati malo starostno pokojnino, se je l. 1972 preselila k hčerkam Pavli in Heleni na vzhodno stran Clevelanda.

Letos o. sv. Petru in Pavlu je praznovala 80 let svojega življenja. Za to priliko so se zbrale vse štiri družine njenih otrok. Tudi sin Tone, ki je elektronski inženir v Sacramento, Kal., je prišel s svojimi, pa tudi prijatelji in znanci. Bilo je lepo slavlje, ki bo otrokom in vnukom ostalo v trajnem spominu. Za to priliko je pokojna prejela blagoslov sv. očeta Janeza Pavla II.

Letos spomladi jo je napadla huda gripa. Začutila je, da gre z njenim zdravjem navzdol. Nazadnje ji je odpovedalo srce. Umrla je na domu hčere Pavle, pripravljena na srečanje z Bogom. Vnuk dr. Ciril Grum ji je lajšal trpljenje zadnjih tednov.

Njeni otroci so čutili, da je njihova mati bila pravi blagoslov zanje in njihove družine. Bila je delavna kot čebela do zadnjih dni. Njeno zadnje sporočilo je bilo: za vse bom prosila v nebesih.

Naj zapišemo še to, da je po pogrebni maši z lepim slovenskim petjem in s slovensko pridigo v župni cerkvi Marije Vnebovzete župnik č. g. Tome na kratko spregovoril tudi po angleško, da so ga tako dobro razumeli tudi mladi. Rekel je, da pokojna Pavla Arnež ne predstavlja samo sebe, ampak kar tri rodove poštrevnih in za dobro stvar vnetih ljudi, in apeliral nanje, otroke in vnuke, da naj nadaljujejo to njeno poštrevnost. In jaz k temu dostavim: Bog daj, da bo tako!

Pokojno Arnežovo mamo so pokopali 7. decembra na pokopališču Vernih duš na vzhodni strani Clevelandске

metropole. Z mnogimi drugimi Slovenci čaka tam na svoje vstajenje. Naj blaga žena v miru počiva. Preostalem pa naše sožalje!

Poroča France Rozina

Za vedno nas je zapustil John Golič

CLEVELAND, O. — Dne 6. decembra t.l. mi je bilo po telefonu sporočeno, da je v Gospodu zaspal John Golič. Pokojnik se je rodil v Clevelandu. Bil je sin Antona in Mary Golič.

Se mlad fant se je seznanil z Jennie Pozelnik in se z njo kmalu poročil. V zakonu sta se rodila sinova Dennis in Kenneth, ki imata vsak svojo družino.

John Golič je zapustil brate: Tonija, Michaela, Franka, Agnosa, sestro Eiben in več drugih srodnikov.

Ker je izšel iz zavedne slovenske družine, je bil pravilno vzgojen, kot tak je vedno sodeloval pri slovenskih prireditvah in v katoliških organizacijah. Znal je govoriti vedno slovensko, kar mu je bilo v velik ponos. Bil je član KSKJ društva Presv. Srca Jezusovega št. 172. Njegova žena Jennie je bila dalj časa tajnica tega društva. John Golič je bil stalni član Najsv. Imena. Bilo je zelo lepo in ganljivo videti, ko je prišlo veliko število članov Najsv. Imena. Bilo je fare Saint Mel s svojim č. duhovnikom Edwinnom Schenkleberg skupno molit sv. rožni venec, ko je pokojnik ležal na parah v Corrigan Funeral Home.

V ponedeljek, 10. decembra, ob 11. uri je bil nadvse lep in ganljiv pogreb za Johna Goliča v cerkvi Saint Mel, ki ga je spremljalo veliko ljudi. Tu je bil točen dokaz, da je imel John Golič veliko prijateljev. To sv. mašo je daroval č. g. Edwin Schenkelberg, ob somaševanju nekega drugega duhovnika.

Po končani sv. maši se je pogrebni sprevod z avtomobili uvrstil in smo se tako vsi skupaj odpeljali na pokopališče Sv. Križa. Z nami je bil č. g. Edwin Schenkelberg, ki je tam z navzočimi molil zadnje molitve ter podelil zadnji blagoslov pokojniku.

Naj v miru počiva naš do bri prijatelj John Golič; družini naše sožalje.

Jože Vrtačnik

Laška fara sv. Martina potrebuje obnovo

MILWAUKEE, Wis. — Ko sem se letošnje poletje zopet podala na obisk v Slovenijo, sem se nastanila pri svojih dragih domačih v Laškem. To je 11 km od Celja proti smeri Zidani most.

Med obiskom sem imela priliko seznaniti se o težavah, ki jih imajo glede popravila cerkve in župnišča sv. Martina. Vsak se lahko dejansko sam prepriča, da je cerkev res potrebna obnove. Pred dvema leti je sedanjemu č. g. župniku Jožetu Horvatu bila podeljena čast, da je bil imenovan za župnika fare sv. Martina na Laškem. S tem mu je tudi bila podana ogromna skrb v zvezi s popravilom cerkve in župnišča.

Neumorni č. g. župnik se z vso vnemo zavzema za to dolžnost. Že lani so začeli z delom. Na novo so pokrili opeko ogromno streho župnišča, letos so pa začeli pokrivati z bakrom zvonik na cerkvi. To delo opravljajo v glavnem č. g. župniki iz 4 drugih župnij! Delo je seveda nevarno in tudi ogromno stane, ker je baker in drug gradbeni material zelo drag v

BOŽIČNO VOŠČILO ŠKOFA LENIČA AMERIŠKIM SLOVENCEM

Papež Janez Pavel II. v pogovoru z ljubljanskim škofom dr. Stanislavom Leničem ob kongresu za izseljensko dušno pastirstvo 1979.

Ljubljana, pred božičem 1979

Dragi slovenski ameriški rojaki!

“Za vas sem škof”, je rekel sveti Avguštin svojim vernikom. Tudi jaz bi nekako tako mogel reči vsem slovenskim rojakom po širnem svetu, saj me je sveta Cerkev določila za tistega, ki naj bi imel skrb za vse Slovence po svetu. Vem, da imate vi vsi svoje dobre škofo, ki skrbijo za vas kot zvesti pastirji, zato je moja skrb razbremenjena. Rad pa bi vam kot slovenski škof iz vaše domovine ali vsaj iz domovine vaših staršev in prastaršev voščil prav lepe božične praznike in zdravo, blagoslovljeno novo leto Gospodovo. Naj Vas Bog ohranja tudi v novem letu zveste Bogu, sveti Cerkvi in tudi domovini, da ne boste nikoli pozabili, da je po božji volji vaš materin jezik slovenski. Kako smo bili letos ponosni in veseli, ko je sveti oče Janez Pavel II. velikemu zboru slovenskih vernikov pri romanju v Rimu zaklical: “Hvaljen Jezus” v našem slovenskem jeziku in je nato nadaljeval kakor pravi Slovenec svoj govor. Takrat smo res imeli občutek, da smo tudi Slovenci enakopravni in enakovredni v velikem zboru različnih narodov v krilu Cerkve.

Na nedeljo svete Družine obhajamo pri nas doma izseljensko nedeljo. Ta dan bomo veliko govorili in mislili na vas vse, ki ste razkropljeni po svetu. Še več pa bomo za vas molili. Pa tudi vi molite za nas. Bodimo ta dan še bolj povezani v Kristusu, da bomo tako, kakor nas je bodril sveti oče pri avdenci, “z neomajnim zaupanjem vztrajali na poti živega in neustrašnega evangeljskega pričevanja.”

Kakor vsako leto, bom tudi letos na izseljensko nedeljo ob desetih maševal v našem narodnem svetišču Marije Pomagaj na Brezjah za vse naše zdomce in izseljence — mnogi bodo osebno navzoči, ko bodo tiste dni doma — da bi jih naša skupna mati Marija Pomagaj varovala vsega hudega na duši in telesu. Moje misli bodo splavale tudi prek morja do vas, dragi ameriški Slovenci in z mojimi mislimi bodo romale tudi moje prošnje k Bogu in Mariji za vas.

Naj nam bo novo leto zares bogato v Bogu!

Pozdravlja in blagoslavlja vas vse

vaš

† Stanislav Lenič
škof

Iz naših vrst

današnji Sloveniji. Začeli so s strehama, ker je že kapljalo v notranjost cerkve in župnišča.

Naj dodam, da je Laška fara nedavno obhajala 750-letnico obstoja. Ker je pa laška cerkev pod spomeniškim varstvom I. stopnje — po predpisih, ki so sedaj v veljavi v Sloveniji — je po eni strani res zaščiten, a bo prav zaradi tega njena obnova potrebna. Napisala sem ta dopis kot prošnjo, da bi naši slovenski rojaki kaj prispevali za obnovo sv. Martina. Čakala bom dva tedna po objavi mojega dopisa. Imena vseh darovalcev in znesek bodo objavljena v Ameriški Domovini.

Darovalci naj pošljejo darove na sledeče naslove:

Antonia Jovle
3301 So. 93rd St., Apt. 102
Milwaukee, Wis. 53227
Mary Mernik
7390 So. 49th St.
Franklin, Wis. 53132
Frank Menchak
983 So. 11th Street
Milwaukee, Wis. 53204

Bridgeview, Ill. — Draga uprava Ameriške Domovine! Prilagam denarno nakaznico z obnovo naročnine A.D. ter mali prispevek. Zelo rad berem novice o Slovencih v Ameriki in kar se dogaja po svetu.

Zelimo vam še nadaljnega uspeha in novih naročnikov. S pristrnimi pozdravi

Ivan Buh

Cicero, Ill. — Spoštovani! Hvala za obvestilo, da mi pošite naročnino. Tukaj pošiljam za letoletno naročnino in obenem dar za tiskovni sklad.

Lep pozdrav vsem!

Anton Shutta

Wickliffe, O. — Cenjeno uredništvo! Tukaj priloženo je \$30 za letoletno naročnino A.D., kar je pa več, je za tiskovni sklad.

Lepo pozdravljam vse osebe pri uredništvu in tiskarni! Mary Leksan

ALOJZIJ BREZNIK:

Študiral sem v mariborskem bogoslovju

V četrtem ali petem letniku je prišel čas za bolj resno odločitev. Prejem višjih redov: subdiakon, diakonat, mašniško posvečenje. Ali jih prejeti, ali jih ne prejeti. Povdarek je bil na besedi "svoobodno". Subdiakon je zahteval dve važni odločitvi: celibat in recitacija brevira. Ne samo začasno, ampak za celo življenje. Tedaj se možnosti poročenih duhovnikov ni omejnalo, vsaj resno ne. Slišali smo, da je baje skupina madžarskih duhovnikov prosila papeža Pija XI. za spregled od celibata; papež da je baje porinil prošnjo v predal svoje pisalne mize in da je tako ta zadeva bila končana. V tistih letih ni bilo nobenega gibanja za odpravo celibata. Vzglede šlezjskega duhovnika in pisatelja Jožefa Wittiga, katerega dela so bila precej priljubljena med mladinci, nas ni motil (njegovih knjig nisem bral, ker so bile na cerkvenem Indexu prepovedanih knjig). Res je bilo, da je bilo nekaj poročenih duhovnikov, ki seveda niso smeli izvrševati svoje duhovniške službe in ne prejemati zakramentov.

V tistih časih je bilo zelo težko dobiti laizacijo. Ako se je subdiakon ali diakon odločil, ne postati duhovnik, je precej lahko dobil spregled od obveznosti brevira, zelo redko pa tudi spregled od celibata. So vsi duhovniki striktno držali obljubo celibata? Slišali smo o duhovnikih z otroci; nekatere smo celo poznali; a takih duhovnikov je bilo malo. Ali so duhovniki, posebno mlajši, imeli romantično ljubavna poznanstva? Odgovor na to vprašanje je težak, ker meja med prijateljstvom in ljubavnim poznanstvom ni vedno jasna in ostra. Ako se je duhovnik zapletel v kakšno tako afero in je za njo škofija zvedela, je rešitev bila navadno enostavna: duhovnik je bil prestavljen kam drugam. Ker celibat ni samo prepovedoval poroke, ampak je urejal duhovnikovo celotno razmerje do drugega spola, je bilo naravno, da smo o tej obljubi veliko mislili in da je vodstvo hotelo imeti našo zagotovilo, da smo obljubo razumeli.

Druga dolžnost, ki smo jo sprejeli s subdiakonom, je bila obvezna dnevna recitacija ali branje brevira. Kako recitirati brevir, ni bil problem, ker smo se z brevirkom počasi seznanjali skozi vsa bogoslovna leta. Ampak zavest, da bom od dneva, ko postane subdiakon, naprej resno razžalil Boga, ako od polnoči do polnoči ne bom brez resnega vzroka zmolil brevira ali celo samo ene "ure" brevira, je dajala snov za razmišljanje. Karo, duhovni vodja, nam ni priporočal Richelieuve (francoski kardinal) metode; ta kardinal je recitiral brevir samo vsako drugo noč; brevir za ponedeljek je zmolil od enajste ure do polnoči in takoj po polnoči je recitiral brevir za torek; po Karovem mnenju je tak način bil zgolj izpolnitev obveznosti, da pa ni zadovoljeval namena recitacije brevira: posamezne "ure" brevira bi naj prepletale duhovnikovo dnevno življenje. In kako premagati nagnjenje, odlagati recitacijo brevira v pozne večerne ure? Kako spremeniti recitacijo brevira v latinščini v res osebno molitev v imenu Cerkve? Tudi ta obveznost je dajala dovolj snovi za odločanje. Ko je za mene prišel čas za to odločitev, sem se odločil, da bom sprejel obe dolžnosti in da bom povedal škofu, da sem razumel obe dolžnosti.

XXXVII

Tukaj je mesto za sledečo opombo. Ko sem jaz bil v bogoslovju, je bila navada, da so bogoslovci prejeli višje redove v petem letniku bogoslovja: subdiakon v začetku januarja, po duhovnih vajah; diakonat zgodaj spomladi; in mašniško posvečenje (prezbiterat) prvo nedeljo v juliju. Po poletnih počitnicah pa iti v jugoslovansko vojsko na odsluženje šestmesečnega vojaškega roka. Sošolec Kores, ki je študiral v ljubljanskem bogoslovju, in jaz pa sva se odločila, da bova najprej odslužila vojaški rok in potem prejela višje redove. Vodstvo bogoslovja je odobrilo našino odločitev.

Vrnila sva se iz Srbije spomladi leta 1938. Vrnili smo se seveda v bogoslovje. Medtem je bogoslovje dobilo novega ravnatelja, kanonika dr. Antona Osterca, ki je tudi predaval zgodovino cerkvene umetnosti, kakor sem že omenil. Ker sem bil pod njegovim vodstvom samo nekaj mesecev in ker sem imel malo izreden položaj v bogoslovju zaradi že vseh končanih izpitov, ga nisem dobro spoznal in ga zato tukaj ne bom opisoval. A sem videl, da se je po svojem temperamentu in gledanjih na življenje in vzgojo bodočih duhovnikov precej razlikoval od ravnatelja Cukale. Nisem hodil k predavanjem. Tudi vse točke hišnega reda me niso vezale. Učil sem se, kako maševati (pod vodstvom Martina Jelena).

Ker sem vstrajal, da bom postal duhovnik, sem po nekaj tednih po vrnitvi iz Srbije opravil šestdnevne duhovne vaje pod vodstvom jezuita Žužka kot pripravo za prejem subdiakonata. Zvečer pred prejemom subdiakonata sva s Koresom recitala pred škofom Tomažičem dolgo veroizpoved in prisego proti modernizmu; tudi slovesno izjavo, da je našina odločitev popolnoma prostovoljna in da razumeva obveznost celibata in recitiranja brevira. Prihodnje jutro sva stala pred škofom. Oblečena sva bila v albo, prepasano s cingulom; na levi roki sva imela manipel in dalmatiko, v desni roki pa svečo. Za recitacijo litanijs vseh svetnikov sva ležala na tleh. Nataknil nama je manipel na levo roko in naju oblekel v dalmatiko; dotaknila sva se vrčkov z vodo in vinom in knjige z mašnimi berili. Hostiji za našino obhajilo sta bili konsekrirani med mašo. Pač veliki dan za starše, sorodnike in druge, ker je ta obred bil videti znak, da se je dan nove maše naglo približeval. Dobil sva pravico, peti berilo pri slovesni maši.

Nekaj tednov pozneje sem opravil tridnevne duhovne vaje kot pripravo za drugi višji red diakonat; pod vodstvom istega jezuita. Ta red sva prejela s Koresom v župnijski cerkvi Svetega Petra na Medvedovem sedlu. Zopet sva stala pred škofom Tomažičem; oblečena sva bila v albo in manipel je bil na pravem mestu na levi roki; dalmatika je bila zložena na levi roki, v levi roki sva držala štolo, v desni roki pa svečo. Za litanije vseh svetnikov sva zopet ležala na tleh. Potem je škof začel peti dolgo prefacijo; proti koncu prefacije je položil svojo desno roko na najini glavi in jo je držal stegnjeno nad najinima glavama do konca prefacije. Po tem petju nama je položil štolo preko leve rame, in midva sva si jo potem pripela z enim koncem cingula ob desni bok; potem naju je oblekel v dalmatiko; dotaknila sva se knjige z ne-

deljskimi evangeliji (evangelijarij). Sledila je maša in je tudi pri tej maši škof posvetil hostiji za našino obhajilo med mašo. Diakoniat ni nalagal nobenih novih dolžnosti, dal pa je nekaj pravic: deliti obhajilo vernikom, krščeovati, pridigati — vse seveda z dovoljenjem pristojnega župnika. Za ta obred ni bilo veliko zanimanja med ljudmi.

Mašniško posvečenje sva s Koresom prejela skupno z ostalimi novomašniki za leto 1938. V mariborski stolnici, od škofa Tomažiča. Ta dan je končal petletno pripravo v bogoslovju. Tudi za ta dan smo se pripravili z duhovnimi vajami. Seveda so starši, brat in sestra, sorodniki prisostvovali lepemu in precej dolgemu obredu mašniškega posvečenja. Zopet smo stali pred škofom; v albi, maniplom, štolo preko leve rame; zložen mašni plašč čez levo roko; v desni roki pa svečo in precej širok bel trak. Stolni prošt Vraber je škofu povedal, da smo bili vredni, biti posvečeni v duhovnike.

Za litanije vseh svetnikov smo zopet ležali na tleh — in to je bil mogoče najbolj ganljiv trenutek za ljudi, ker je pač bil najbolj viden del obreda. Po litanijskih molitvah po dva in dva smo se približali škofu, pred njim poklekili in on je položil na glavo vsakega svoji roki in ji držal na glavi nekaj trenutkov, ne da bi kaj rekel. Ko sem se malo odmaknil od škofa, so se pred menoj vrstili vsi navzoči duhovniki ter na mojo glavo položili svoji roki, tudi brez besed. Ko je to bilo končano, nam je škof spremenil lego naših štol; odpeli smo si štolo in on jo je prekrizal na prsih; in takoj nato nas je oblekel v mašni plašč, pa tako, da je spodnja polovica hrbtnega dela plašča, ki je vedno bil rimskega sloga, bila podvihana pod gornjo polovico hrbtnega dela plašča. Potem nam je mazilil palec in kazalec na obeh rokah s krizmo (olje, blagoslovljeno na Veliki četrtki v stolnici); ko smo sklenili dlani ter položili desni palec na levi palec, nam je špirtual zavezal roki s prejem omenjenim belim trakom, pa tako, da je posvečenec lahko rabil prste. Nato je vsak prejel hostijo in jo držal med kazalcema in sredincema, se obenem dotaknil keliha z vinom in vodo in poslušal škofa, ki mu je rekel, da mu daje oblast maševanja za žive in rajne. Potem nam je eden od prisotnih duhovnikov razvezal trak in smo si roki umili in obrisali. Nato smo zopet poklekili pred škofa, mu izročili prižgano svečo ter mu poljubili prstan na roki. Medtem je eden od strežnikov položil na pateno na oltarju dovolj hostij za posvečenje, ki so tudi med to mašo morali prejeti obhajilo. Pred začetkom kanona ali evharistične molitve smo poklekili blizu škofa, za njegovim hrbtnom; mali misali so nam pomagali, da smo lahko skupno s škofom brali celoten kanon in z njim skupno tudi recitali besede konsekracije kruha in vina — prvič z oblastjo kon-

DR. ZDRAVKO KALAN:

Pred trideset leti

VIII.

V tovarni sem se uživel v delo. Veljal sem za pridnega delavca. Moj predelavec Frank me je hvalil, češ da mi pokaže vsako delo samo enkrat in ga znam. Nekoč sva morala na zapadni strani Clevelanda očistiti dva kotla, s pomočjo katerih so dvigali in zapirali most. Frank mi je pokazal, kako moram kotel očistiti in me pustil samega. Več ur sem se trudil, da sem ga očistil. Frank je od časa do časa pogledal, kako delam, sicer pa se je pogovarjal s tistim delavcem, ki je odpiral in zapiral most, in kadil svojo cigaro. Spoznal sem, da bi mogel kotel očistiti hitreje in temeljiteje na moj način. Ko sva prišla čez nekaj dni očistiti drugi kotel, sem prosil Franka, da mi pusti, da ga očistim na moj način. Delovni čas sem skrajšal za dve uri in kotel je bil boljše očiščen. Povedati sem mu moral, kako sem ga očistil, ker je hotel moj način uporabiti pri kasnejših čiščenjih.

Neko jutro me je pozdravil nekdo "dobro jutro", ko sem v temi prišel v tovarno. Gledal sem okoli, pa sem videl samo Jimmyja, zamorca, ki je čistil prostore. Niti v sanjah ne bi mislil, da me pozdravlja zamorec po slovensko. Jimmy se je pa samo smejal in nadaljeval:

"Kje je pa tvoja baba? V starem kraju?"

Moral sem se smejati. Zamorec — pa slovensčina!

Razložil mi je, da je začel delati v tovarni po veliki stavki in da se je naučil slovensko od delavcev, ki so bili povečini Slovenci.

Sredi marca 1950 sem se poslovil od Clevelanda in moje kotlarske kariere je bilo konec. Postal sem pisar. Moje orodje so bili zopet svinčnik, radirka in pisalni stroj. Od časa do časa sem le zahrepenel po željkih, vijakih, klečah, kladivih in macolah. Vsak poklic ima svoje senčne in sončne strani. Zavisil od tega, kako ga opravljaš.

Ko sem odhajal, sem pustil v Clevelandu dva dobra prijatelja: dr. Hinka Lobeta in Vinka Lipovca. Njima posvečam tale konec.

Hinko je bil dolenski fant, vedno vesel in smejočega obraza kakor dolenski griči s cerkvicami in zidanicami, ki pozdravljajo človeka, ko potuje po Dolenjskem.

Bil je zaljubljen. Nič hudega to! Imel je prava leta in pravo pamet in resno je mislil, da bi se oženil. Zaljubljen je bil v Berto, Erštetovo hčerko. Toda bal se je Erštet. Ko se je smukal okoli Berto,

(Dalie)

te, ga je Eršte grdo gledal. Nikakor ni mogel uganiti, kaj roji Erštetu po glavi...

Končno se je odločil, da bo vprašal za Bertino roko in jaz mu bom pomagal.

Neko nedeljo so Vinka in Berto prišli v Cleveland očistiti kotlo. Sedel sem poleg Luja na enem koncu mize, na drugem sta sedela Berta in Hinko. Ko sem čutil, da je bilo razpoloženje dobro, sem rekel:

"Luj, meni se zdi, da se tamle nekaj kuha." Z glavo in roko sem pokazal, da mislim na Berto in Hinka.

"Kako misliš, kaj se kuha?"

"Ali res ne vidiš? Ali ne vidiš, da se imata rada?"

"Misliš, da se imata rada?"

"Nič ne mislim. Jaz to vem. Saj ne moreta prikriti!"

Trajalo je precej časa, da je žalostno izdaval iz sebe:

"Meni se zdi, da se fant samo šali. Meni se smili punca!"

Zdaj je bil pravi čas, sem si mislil in vprašal:

"Luj, bi ti dal Berto Hinku v zakon? Jaz ti povem, da o-ba resno mislita."

"Oh, seveda bi mu jo dal. rad, saj je lep fant in tudi pameten!"

Led je bil prebit. Mož se je samo bal, da bi Hinko Berto zmešal in jo nato pustil. Vsak dobri oče dela tako! Poklical sem Hinka:

"Hinko, pojdi sem in še sam prosi očeta za Bertino roko!"

Tako je tudi storil. Pridružila se mu je še Berta. Vsi smo bili veseli in srečni, toda najsrečnejši med nami je bil samo na zunaj trdi Luj.

Z Vinkom Lipovcem sem živel skupaj v Clevelandu več kakor pol leta. V svojem dolgem življenju sem že večkrat živel skupaj z drugimi ljudmi, z nekaterimi več let, pa mi ni nikdo zapustil takega spomina kakor Vinko. On je posekal vse!

Imela sva že precej umazane perila. Treba ga je bilo ali oprati ali najti koga, ki ga bo opral. Vinko je prišel v Cleveland teden pred menoj in je boljše poznal Ameriko kakor jaz.

"Pripravi svojo umazanijo, bom tvojo in svojo nesel h Kitajcu v pranje. Kitajci so v Ameriki perice!"

Kaj je govoril s Kitajcem, ga nisem vprašal.

Ko se je čez teden dni vrnil z opranim perilom, sem našel na vsakem kosu svojega perila napisano VIL, začetnice ali monogram Vinkovega imena. Kitajec seveda ni mogel vedeti, da je bilo med Vinkovim perilom tudi moje perilo. Meni je bilo pa tudi vseeno, kako je perilo označeno.

Vinkove začetnice ali monogram so še vedno na vseh kosih mojega perila. Upam, da nikdo ne misli, da nosim še vedno prvotno perilo! V 30 letih sem menjal najmanj en ducat Kitajcev, ker sem se

selil, ali ker so Kitajci umrli ali nehali delati. Toda začetnice so ostale. Nikoli me ni noben Kitajec vprašal, kako se pišem ali kakšne so moje začetnice. Vsi Kitajci brez izjeme so na vsak kos novega perila pritiskali Vinkove začetnice VIL. Tako nosim Vinkov monogram že 30 let okoli po Ameriki in ga bom, kakor se mi zdi, do konca svojih dni.

(Konec)

Tiskovni sklad A.D.

V tiskovni sklad Ameriške Domovine so od zadnjič darovali sledeči narodno zavedni rojaki:

Mrs. Alice Opalich, ... \$20.00
Cape Coral, Fla.
Jennie Segulin, ... 2.00
Cleveland, O.
Maria Ribic, ... 4.00
Euclid, O.
Jožef Stropnik, ... 2.00
Willoughby Hills, O.
Rose Bavec, ... 5.00
Cleveland, O.
Anna Fortuna, ... 6.00
Cleveland, O.
William Gothe, ... 20.00
Cleveland, O., v spomin pok. Dorothy in Simon Curk

Janez Tome, ... 2.00
Cleveland, O.
Mrs. Apolonija Košir, ... 2.00
Cleveland, O.
Henrik Kremzar, ... 2.00
Cleveland, O.
John Berkopec, ... 7.00
Euclid, O.

Frances M. Balle, ... 2.00
Strabane, Pa.
Mary Pecharich, ... 4.00
Chicago, Ill.

Andrew Kozjek, ... 4.00
Geneva, O.
Marie J. Mandell, ... 5.00
Euclid, O.
Anna Molek, ... 2.00
Maple Hts., O.
Mrs. John Langerholc, ... 1.00
Johnstown, Pa.

Maria Lagoja, ... 5.00
Bridgeport, Conn.
Lojze Arko, ... 2.00
Euclid, O.
Cecelia M. Wolf, ... 15.00
Richmond Hts., O.,
v spomin svojega moža
Leo Wolf in brata
Josepha Tomaric
Ivan Ancimer, ... 5.00
Toronto, Ont.

Frank Goljevsek, ... 2.00
Oakland, Calif.
Tine Sušnik, ... 5.00
Toronto, Ont.
Rudolf Kolarič, ... 2.00
Wickliffe, O.

Stefan Marolt, ... 7.00
Cleveland, O.
Steffie Zamlan, ... 5.00
Cleveland, O.
Antonia Hrvatin, ... 2.00
Cleveland, O.

Mr. in Mrs. Franc Slemc, ... 20.00
Cleveland, O.
Mrs. M. V. Aleks, ... 15.00
Euclid, O.
Stanley Ferkul, ... 2.00
Cleveland, O.

Mary Hocevar, ... 2.00
Cleveland, O.
Jaka Stražisar, ... \$ 2.00
Chicago, Ill.
Gdč. Josephine Mokorel, ... 2.00
Chicago, Ill.

Marie Dular, ... 2.00
Cleveland, O.
Anton Lavriša, ... 2.00
Cleveland, O.
Mrs. Ivanka Benetic, ... 2.00
Los Angeles, Kal.

Mrs. Jennie Perko, ... 2.00
Berea, O.
Karol Bojc, ... 2.00
Euclid, O.
John Mlinar, ... 4.00
North Chicago, Ill.

Victor Lamovec, ... 2.00
Cleveland, O.
John Gorican, ... 12.00
Cleveland, O.
Mary Zipperman, ... 10.00
South Euclid, O.

Milan Ribic, ... 6.00
Richmond Hts., O.

Jennie Strniša, ... 1.00
Cleveland, O.
Mamie Perusek, ... 2.00
Lorain, O.
Emma Gallien, ... 2.00
Cleveland, O.
Frank Kuhel, ... 2.00
Cleveland, O.

Ivan Novak, ... 2.00
Euclid, O.
Mrs. Ljudmila Bohinc, ... 3.00
Cleveland, O.
Mrs. Anna Zadnik, ... 5.00
Cleveland, O.

Karl Gorisek, ... 2.00
Cleveland, O.
Torontski tarokisti, ... 12.00
Toronto, Ont.

Mirko Stupnik, ... 2.00
Cleveland, O.
Frank Vidmar, ... 2.00
Cleveland, O.

Frank Segal, ... 10.00
Willoughby Hills, O.,
v spomin pok. Mary
Debevec, ... 10.00
Mary Crtalic, ... 5.00
Willoughby Hills, O.

Frances Merela, ... 2.00
Euclid, O.
Frank Wurzer, ... 2.00
Cleveland, O.
Anton Gregorc, ... 2.00
Richmond Hts., O.

Jože in Zalka Boh, ... 5.00
Cleveland, O.
Arnež, Grum, Gaser in
Hauptman družine v
spomin pok. Pavle
Arnež, ... 40.00
Lawrence Rozman, ... 7.00
Richmond Hts., O.

Vsem darovalcem iskrena
hvala!

Če še niste naročnik
AMERIŠKE DOMOVINE,
postanite še danes!

MALI OGLASI

SREBRNI DOLARSKI
kovanci kupujem. Plačam
\$15 za vsak kovanec. Kličite
tel. 944-2417. (145-2)

TELLER
Full time

Full time position, available
for our office located at 6235
St. Clair Ave. Applicants
must have light typing skills,
good math ability and enjoy
working with the public. Ex-
perience preferred, but will
train. Excellent fringe bene-
fits. For an appointment call
Denise or Beth in the person-
nel dept.

**BBOADVIEW SAVINGS &
LOAN CO.**
351-2200
Equal opportunity employer
M.F.H. (143-145)

Apartment for Rent
E. 76th St. Clair. 4 rooms and
bath. Decorated. \$95.00 526-
8620.

Custodian Couple for 12 suite
apartment. East 76th St. Clair
area. Will train. 526-8620. (X)

Looking for couple to do
light janitorial work at the
Willoughby Office Bldg. Suite
available plus salary.
Call 732-7880 (X)

APARTMENT FOR RENT
E. 71 St. off St. Clair, 2 bed-
rooms, / 6 rooms, separate
utilities. Call A.M. 241-2044
— P.M. 843-8033. (137-146)

WANTED
Chemical Plant Worker
Some blending experience.
Must drive tow motor.
883-6901 (145-147)

POLNO ZAPOSILITEV
dobi oseba, ki govori sloven-
sko ali hrvaško.
Anzlovarjeva trgovina
6214 St. Clair Ave.
(M-W-X)

Božični vzdihi brezdomca

Razmakni brezdomstva se grenkega zid,
zavesa železna izgini!
Da zopet bo plaval mi svobodno vid
po moji domači krajini!

Da zopet doma bomo skupaj kropili
k božičnemu prazniku kakor nekoč.
Da enkrat še skupaj lepo bi molili,
pri jaslicah božjih, na angelsko noč!

Kot zvezda božična nekoč je vodila
svete tri Kralje tja v Svet' Betlehem,
tako naj nas vodi, zdaj, zvezdica mila
tja v naše domove, k družinam v objem!

Doma pri družini živeti želim,
da skupaj bi praznikov se veselili.
Umreti se tudi doma ne bojim!
Saj spaval bi mirno v domači gomili!

Ivan Krivec

Slovenski človek je ustvarjal

GORICA, It. — Vsaka slovenska dežela ima svoje tradicije, svoje posebnosti, kulturo, navade, podnebje, narčja, tako da je slovenski prostor tako pisan in raznolik, bogat in na vsakem koraku drugačen, da bi mu na cellem svetu ne našli podobnega.

Zgodovinska Koroška, ki je držala politično slovensko tradicijo od časov Karantanije vse do 19. stoletja. Tedaj je stopila na plan Kranjska s svojimi vztrajnimi in delovnimi ljudmi. Ob koncu prve vojne je Spodnja Stajerska izpričala svoje slovensko poreklo, ko se je zaradi nemškega pritiska odcepila od zgodovinske štajerske dežele, kar nikakor ni bilo preprosto dejanje, ter se pridružila novi slovenski tvorbi. Nadalje Panonija kot stara slovenska krajina, dragocen ostanek naše kneževine Spodnje Panonije. Pa Primorska, ki se je izoblikovala iz goriške dežele in tržaškega ozemlja in še Istra s svojo benečansko tradicijo, glagoljaši, katero so naši kratkovidni buditelji preprosto odpisali.

Nekdaj smo videli v teh deželah tujo tvorbo, s katero so nas tužci razdelili, da nismo bili enoten narod. Toda nadroben študij zgodovine pokaže, da so te dežele posledice zemljepisnih danosti in zgodovinskega razvoja. Šele v preteklem stoletju so postale ovira za politični polet slovenskega naroda.

Kaj pa slovenski človek?

Bil je delaven, hraber in ustvarjal. Branil je svojo zemljo pred Avari, pa tudi pred Turki, o čemer se navadno premalo govori. Vzdržali smo dve sto let turških vojn in zadali pogosto Turkom hude poraze. Največjega pri Sikku na dan sv. Ahacija l. 1593 pod vodstvom Andreja Turjaškega, okrog pet tisoč kranjskih vojščakov je potolklo 20.000-glavo turško vojsko, po nekaterih virih pa še 18.000 glavih pomožnih čet zraven. — Žal pa nam pri podajanju zgodovine to slavno dejanje preprosto zamočujejo.

Ko je prišel čas svobodnega gospodarstva, se je naš človek znova izkazal pri ustanavljanju podjetij in močnih denarnih zavodov. Naš slovenski človek je ustanovil prvo kmečko hranilnico in posojilnico v vsej Avstriji in sicer Valentin Janežič v Št. Jakobu v Rožu l. 1872. Kmalu za tem so začele številne posojilnice in hranilnice po vseh slovenskih deželah. Pri njih se je izkazal zlasti poslanec Janez Evangelist Krek.

Ne smemo pozabiti, nadalje, kaj je pomenila ustanovitev Družbe sv. Mohorja v Celovcu leta 1851. Iz začetnih neizkušenosti se je ta družba proti koncu prejšnjega stoletja razvila v močno založniško podjetje, ki je štel skoraj 100.000 udov, kar je nekaj e-

dinstvenega ne samo za narod, ki ni velik, pač pa tudi za težavne gospodarske razmere v tistih časih. Toda želja po znanju, po knjigi je bila tako velika, da se je slovenski človek odpovedal raje drugemu, samo da je imel knjigo.

Na pragu tega stoletja se ustanavljajo prve slovenske banke. Pravzaprav gre čast ustanovitve sploh prve hranilnice zasebnega značaja spet Kranjcem. Župnik Frančišek Mihael Paglovec (1879-1959) je sprejemal hranilne vloge na 2% obresti in dajal posojila po 3 odstotke. Po napoleonskem času se ustanovi v Ljubljani l. 1820 "Verein der Krainischen Sparkasse — Kranjska hranilnica kot zasebna hranilnica in sicer po vrsti druga v Avstriji. Prva je bila ustanovljena na Dunaju leto poprej. Leta 1828 postane Ilirska banka, leta 1845 pa Ljubljanska hranilnica, leta 1927 Hranilnica dravske banovine, po drugi svetovni vojni Mestna hranilnica ljubljanska, ki postane podružnica ljubljanske banke.

Leta 1860 je bilo v vsej Avstriji in Ogrski, skupno z Benečijo in Lombardijo samo šest hranilnic močnejših po hranilnih vlogah kot Kranjska hranilnica. Leta 1894 so njene hranilne vloge znašale 30.9 milijonov goldinarjev.

Mnoge hranilnice so se ustanovile tudi drugod, tako v mestih Maribor (1862), Ptuj (1862), Radgona (1862), Celje (1865), Slovenska Bistrica (1869), Slovenjgradec (1869), Brežice (1870), in Slovenske Konjice (1872). Mnoge od teh so bile v rokah nemških krogov. Nadalje v Kranju (1890), Južnoštajerska hranilnica v Celju (1887), v Novem mestu (1894) idr.

Pred začetkom tega stoletja pa postane na tem področju najbolj živahna Primorska. Leta 1869 je ustanovljena Kreditna zadruga - gospodarsko društvo Škedenj pri Trstu. L. 1883 Goriška ljudska posojilnica (Gorica), nato Tržaška posojilnica in hranilnica v Trstu (1885), ki se je tako razvila, da je l. 1904 zgradila v Trstu mogočni Narodni dom, središče slovenskega kulturnega in gospodarskega življenja; leta 1899 Centralna posojilnica v Gorici in še v istih letih pred začetkom novega stoletja hranilnice v Idriji, Sebeljah, Tolmini, Biljani, Mirnu, Kobardu, Bovecu, Borštu, Trnovem pri Ilirski Bistrici in drugod.

V Trstu so se ustanovljali novi in novi denarni zavodi. Leta 1905 Jadranska banka d.d., ki se je izredno razvila. Leta 1906 Trgovsko-obrtna zadruga, ki je podpirala Ciril-Metodove šole v tržaškem mestu, leta 1911 Narodna posojilnica in hranilnica. Do leta 1910 se jim pridružijo še Ljudska hranilnica in posojilnica ter Splošna hranilnica,

slednji sta se pridružili mogočni Tržaški hranilnici in posojilnici takoj po prvi vojni, ko je Trst prišel pod Italijo in se je začel čutiti splošen pritisk.

Poleg teh je od leta 1910 dalje imela v Trstu svojo podružnico Živnostenska banka iz Prage; banka Slavija iz Prage, nadalje Ljubljanska kreditna banka. V Gorici pa je začela Kmečka banka leta 1909. Ta je preživela fašizem in posluje v Gorici še danes.

Dva najpomembnejša denarna zavoda iz časov pred prvo vojno sta bili Ljubljanska kreditna banka ter Jadranska banka.

Ljubljanska kreditna banka d.d. (Ljubljana)

Ustanovljena je bila leta 1900 na pobudo slovenskega liberalnega tabora pod vodstvom ljubljanskega župana Ivana Hribarja. Pri njeni ustanovitvi je s skoraj polovico tj. s 47.6% pri 500.000 kronah začetne glavnice sodelovala dunajska podružnica Živnostenske banke. Drugo so prispevali slovenski poslovni ljudje in zadrugne ustanove.

Že l. 1902 je ta banka odprla svojo podružnico v Splitu, leta 1904 v Celovcu, nato pa v Trstu, Sarajevu, Gorici in Celju.

Močno je posegla tudi v slovensko politično življenje, ker je financirala slovenski liberalni tabor in njegov tisk ter volivno dejavnost.

Jadranska banka d.d. (Trst)

Je bila ustanovljena leta 1905 v Trstu. Odpre svojo podružnico v Opatiji, poveže dalmatinske ladjarje v skupno plovno družbo "Dalmatia", ustanovi špedicijsko podjetje "Balkan" in preko njega prevzame Trgovsko banko v Ljubljani; odpre podružnico na Dunaju, prevzame Vjersijsko banko v Dubrovniku in njene podružnice v Splitu, Sibeniku in Zadru; ustanovi hotelsko turistično d.d. Grljan-Miramar, pivovarno "Adria"; l. 1917 prvo slovensko plovno družbo "Oceania".

Ob koncu prve svetovne vojne je vodilna slovenska banka, toda nova razmejitev začne vplivati slabo na njeno poslovanje, ki mu vodstvo ni kos. Ustanovi v Beogradu Jadransko podunavsko banko, ki prevzame vse podružnice v novi državi SHS. Toda vse to nič ne pomaga, banka l. 1924 propade.

Prva in druga svetovna vojna sta močno pretresli slovensko denarništvo. Vendar pa v Sloveniji takoj po vojni zaživi več bank in hranilnic, katerih položaj se nenehno spreminja z razvojem slovenskega oz. jugoslovanskega gospodarstva.

Končno prevlada l. 1975 nad vso Slovenijo Ljubljanska banka, z dvema pomembnejšima bankama, Splošno banko Koper ter Kreditno banko Maribor. Ljubljanska banka se povzpne na drugo mesto v Jugoslaviji, na svetu pa med 200 največjih bank.

V Gorici so uspeli ohraniti leta 1909 ustanovljeno Kmečko banko, ki si prav sedaj urejuje nove prostore na glavni poslovni ulici Corso, nasproti Ljudskega vrta prav v središču mesta.

V Trstu pa je bila šele leta 1957 ustanovljena Tržaška kreditna banka d.d., za katero je škoda, da ne nosi znova naslova Jadranska banka, ki je bila mednarodno že vpeljana. Ta banka se uspešno razvija.

V Celovcu so leta 1975 odprli osrednje poslojpe Zveze slovenskih hranilnic in posojilnic v Pavličevi ulici (Pau-litschgasse), tik za Mohorjevim domom. Ta osrednji sedež deluje zdaj kot slovenska banka v Celovcu in povezuje samostojne slovenske hranilnice širom Koroške.

Toda že sedaj se kaže nujna potreba po ustanovitvi pravega slovenskega bančnega zavoda v Celovcu, ki bi se dejavno vključil v posle med Jugoslavijo in Avstrijo oz. nemškim svetom. Vse nove pobude bodo pač odvisne od koroških slovenskih ljudi samih in njih poslovne ter diplomatske spretnosti, katere so zadnja leta presenetljivo krepko pokazali.

J. S.

IZ NAŠIH VRST

Willoughby Hills, O. — Uredništvo Ameriške Domovine! Prilagam ček za naročnino lista. Z listom smo na splošno zadovoljni, le da ga poštar ne prinese redno. Zelim Vam mnogo uspeha in da bi še dolgo izhajala naša slovenska Ameriška Domovina. Lep pozdrav!

August Dragar

Weston, Ont. — Ameriška Domovina mi je povsem po volji, razen tega, da jo poštar dostavlja z veliko zamudo. Včasih ne dobimo niti enega izvoda, potem pa nam jih prinese kar cel kup! Vemo, da to ni Vaša krivda in da so krivi naši kanadski poštarji. S pozdravom

Družina Frank Kreže

VESELE BOŽIČNE PRAZNIKE
IN
SREČNO NOVO LETO
ŽELI

ANICA PFEIFER

485½ West Main St.
Catskill, N.Y. 12414DRUŽBA SV. MOHORJA
V CELOVCU

ŽELI VSEM DOBROTNIKOM KOROŠKIH
SLOVENSkih STUDENTOV, VSEM POVERJENIKOM
IN POVERJENICAM, VSEM MOHORJANOM IN
PRIJATELJEM BLAGOSLOVLJENE BOŽIČNE
PRAZNIKE IN SREČNO NOVO LETO, IN SE
ZAHVALJUJE ZA VSO PODPORO IN ZVESTOBO.

Painesville, O. — Upravništvo Ameriške Domovine! Tem potom obnavlja naročnino za Ameriško Domovino ter prilagava denarno nakaznico za \$30 in sicer \$28 za naročnino in \$2 kot dar v podporo listu. S časopisom sva še kar zadovoljna, želela pa bi, da bi izhajal 5-krat na teden, seveda s povišano naročnino, tako da bi lahko izhajal brez izgube za izdajatelja.

Prav srčne pozdrave uredništvu in upravi AD!

Jože in Julka Klammer

Euclid, O. — Pošiljam vam \$30 za enoletno naročnino Ameriške Domovine, kar je več, je za tiskovni sklad. Pozdrav!

John Pesec

Springfield, Ill. — Spoštovani! Pošiljam Vam \$30 za enoletno naročnino. Kar ostane, naj bo za tiskovni sklad. Škoda, da prihaja list sem zelo neredno. Včasih ga ni ves eden, potem pa pridejo trije izvodi kar naenkrat!

Prav lepe pozdrave!

Mary Javornik

Toronto, Ont. — Spoštovano uredništvo! Pošiljam vam denarno nakaznico za \$40 kot enoletno naročnino za Ameriško Domovino. Z listom sem zadovoljen in ga sedaj malo bolj redno dobivam. Upam, da bo tako tudi ostalo.

Vas vse skupaj prav prisrčno pozdravljam!

Frank Jerina

PEVSKI ZBOR "GALLUS"

iz Celovca

želi vsem prijateljem petja

BLAGOSLOVLJENE PRAZNIKE

Blagoslovljen Božič ter zdravo in srečno novo leto

želi vsem sorodnikom, prijateljem in znancem

IVAN KOSMAČ z družino

1105 E. 169 ST.

VESELE BOŽIČNE PRAZNIKE

IN SREČNO NOVO LETO!

ALPSKI SEKSTET

VESELE BOŽIČNE PRAZNIKE
IN
SREČNO NOVO LETO!BLAŽ IN MARIJA VAVPETIČ
IN DRUŽINA6190 Dewey Rd.
Madison, Ohio 44057SLOVENSKO-AMERIŠKI
PRIMORSKI KLUB

ŽELI
VSEM CLANOM IN NJIHOVIM DRUŽINAM,
PRIJATELJEM TER ZAVEDNIM SLOVENCEM
VESELE BOŽIČNE PRAZNIKE IN
SREČNO NOVO LETO!

Duhovnik Jože Košiček je umrl

BUENOS AIRES, Arg. — Slovenski duhovnik Jože Košiček se je pred petimi leti upokojil kot hišni kaplan v veliki bolnici Fernandez (700 postelj). Službo bolniškega duhovnika je opravljal z edinstveno pozhrtvovalnostjo od leta 1949. Po upokojitvi se je naselil v župniji sv. Jožefa v okraju Flores v Buenos Airesu. Stanoval je kakih 15 minut peš hoje do farne cerkve Bazilike sv. Jožefa. To pot je prehodil vsak delavnik Ob 9. uri je že sedel v spovednici, ob 10. pa je vsak dan maševal. Njegova spovednica je bila vedno oblegana od moških in žensk. Spoznali so tudi v tej fari v njem vsega zaupanja in spoštovanja vrednega spovednika, svetovalca, duhovnega vodnika.

V začetku novembra mu je pred mašo bilo slabo, tako da je težko govoril — rahla možganska kap. To ga ni motilo, da je zbral vso svojo močno voljo in opravil sv. mašo, nakar mu je odleglo. Sam je rekel, da je bilo to "sporočilo od zgoraj, da se je treba pripraviti na pot".

Vse do 20. novembra je radno vsak dan opravljal svojo pot, spovedoval, maševal. Poleg tega je v večernin urah maševal tudi v zavodu Ana Maria Janer. Ko pa je maševal v torek, 20. novembra, so pred povzdigovanjem navzoči opazili, da Košiček s težavo mašuje in da ne izgovarja besed po vrstnem redu. Navzoči domači kaplan je pristopil k njemu in ga opozoril, da ne bo mogel posvetiti. Košiček je vztrajal, da bo sam

nadaljeval mašo; kmalu pa je začel omahovati. Spremili so ga v zakristijo, kjer je še sam odložil mašno oblačilo in se vsedel na stol pri polni zavesti. Takoj je prišel zdravnik in odredil prevoz z rešilnim vozom v Sanatorij San Jose, kjer so za primer bolezni zagotovili slovenski in drugi duhovniki.

Zdravniki, ki so ugotovili možgansko kap in oslabele srca, so storili vse, kar premore zdravniška veda, da bi ga rešili. Toda polagoma je bolnik ohromel na desni strani telesa. Prenehal je glasno govoriti, četudi je bil večkrat pri zavesti. Zavedel se je tudi okrog petih popoldne, ko je prišel dr. Alojzij Starc in mu najprej podelil zakramente. Ko je zatem dr. Starc molil litanije, je bilo vidno, da bolnik z ustinicami zavestno odgovarja posamezne prošnje.

Četudi so zdravniki prepovedali obiske, so prihajali slovenski in argentinski prijatelji, da bi mu izkazali spoštovanje in hvaležnost vsaj s kratkim pogledom na vohodu v bolnikovo sobo. Med temi so bili slovenski in argentinski duhovniki, pokojnikov prijatelji, zdravniki iz bolnice Fernandez i. dr.

Noč in dan so bile pri bolniku poleg bolničark slovenske in argentinske žene, ki so belele in molile ob njem.

Stanje se je bolniku poslabšalo zaradi komplikacij v pljučih. V nedeljo na praznik Kristusa Kralja je 15 minut pred polnočjo Jože Košiček odšel k Bogu po plačilo.

Življenjska pot Jožeta Košička

Rojen je bil 11. marca 1898 v Žuženberku pri Andrejčku, kot se je pri hiši reklo. G. Košiček je študiral gimnazijo v škofnem zavodu Sv. Stanislava v St. Vidu nad Ljubljano. Leta 1916 med prvo svetovno vojno je bil mobiliziran in je do oktobra 1918 služil v avstrijski vojski pri tridesetem gorskem strelskem polku. Novembra 1918 je vstopil v ljubljansko bogoslovje in je bil posvečen v duhovnika leta 1921. Prvo kaplansko mesto je bilo v Cerknici, od koder je bil premeščen na Jesenice. Po odhodu g. Franca Gabrovška iz tajništva SLS je bil g. Košiček oktobra 1928 postavljen na mesto glavnega tajnika SLS. Na tem mestu je ostal do februarja 1929, ko je šestojanuarski režim razpustil vse politične stranke. Košiček je odšel za kaplana v Kranj, ostal pa je član "štirinajstoričce", ki je med kraljevim režimom vodila delo stranke v ilegali. Leta 1930 je bil zopet poklican v Ljubljano za urednika najbolj razširjenega slovenskega tednika Domoljub. Obenem je postal šef propagandnega oddelka Katoliškega tiskovnega društva, ki je izdajalo več listov in revij. Kot propagandist katoliškega tiska je pokazal izredne sposobnosti, kar dokazuje njegov uspeh, da je npr. nedeljsko naklado dnevnika "Slovenec" od 10.000 naročnikov dvignil na 60.000. Leta 1937 je bil imenovan za gen. tajnika vseh podjetij Jugoslovanske tiskarne in leto zatem za glavnega ravnatelja istih podjetij. To je bil izredno visok in odgovoren položaj.

Tudi med vojno ni miroval. Vztrajno je sodeloval pri političnem delu proti okupatorjem in deloval v mreži, ki je reševala protikomunistične in protiokupatorske ilegale, da jih niso dobili v roke komunisti ali nacisti. V boju proti

dolgemu času mogel pogovoriti v materini besedi, saj je "padre Jose" znal govoriti v šestih jezikih.

Kar pa je dobrega storil Slovincem v letih službovanja v bolnišnici, ve samo Bog. Saj večina v prvih letih ni znala jezika, ko se je zatekala v bolnišnico Fernandez v času bolezni. Ni ga bilo dneva, ko ne bi trkali rojaki že v zgodnjih jutranjih urah na vrata Košičekovega skromnega stanovanja v sedmem nadstropju bolnišnice Fernandez. Padre Jose je bil vedno na razpolago za uslugo. Bil je tolmač med slovenskim bolnikom in domačim zdravnikom. Trudil se je, da je dobil posteljo za Slovence, četudi je kazalo, da ni več prostora. Priporočal je slovenske bolnike zdravnikom, iskal za njih najboljše specialiste in storil vse, da bi pomagal rojakom v težavah. Na stotine in stotine Slovencev je bilo deležnih njegove pomoči.

Zlato mašo je daroval 24. julija 1971 v najožjem krogu slovenskih in argentinskih prijateljev v navzočnosti bolnikov, v kapeli bolnišnice Fernandez, v kateri je vsak dan maševal toliko let.

Ostal je aktiven tudi po letu 1973, ko je odložil težko službo v bolnišnici. Vsako nedeljo je imel dve maši in dve pridigi v cerkvi sv. Tazicija. Med tednom je spovedoval in maševal v cerkvi sv. Jožefa v Floresu. Na vsak klic po telefonu, da bi prišel spovedovat ali maševal v ta ali oni samostan, cerkev, ali obiskat bolnika, vedno je bil njegov odgovor "pridem". Nastopal je kot govornik na večjih prireditvah slovenskih organizacij in Domov, nekaj časa je tudi poučeval v V. letniku Srednješolskega tečaja Marka Bajuka o svetovnih nazorih.

Tesna in dolgotrajna vez je obstajala med njim in "Svobodno Slovenijo". Že v začet-

ku izhajanja v Argentini leta 1948 je dajal vso moralno in materialno oporo. Vsa leta do smrti je pri njej sodeloval z raznimi članki in predvsem uvodniki. V teh je bila vidna njegova široka razgledanost, jasn pogled in za marsikoga boleče odkrivanje resnice.

S. S.

Za Slovenski dom za ostarele so darovali

CLEVELAND, O. — Slovenski dom za ostarele na Neff Road je dobil v mesecu avgustu naslednje darove:

Za splošni in gradbeni sklad

\$500: Andrew in Patricia Belavic. Frank Siskovic, Jr. \$268.45: St. Joseph High School Alumni. \$68: Phylliss Carter. \$52: Frances Wohlgemuth. \$25: Mary Koman. \$20: Albert Dolgan (Ca-boose Bar).

\$10: Olga Sargent. \$7: Mary Fugina. **Za sorodnike in prijatelje**

\$50: Ann Marie Zak v spomin Johna Cveta, Rose Kunstek v spomin Franke Kunstek.

\$25: Joe Brinocar in žena v spomin Mary Gorsek, Mrs. Irvan Elder v spomin Alojzije Vodopivec.

\$15: Društvo št. 5 SNPJ v spomin Johna Japela.

\$10: John in Alice Cech v spomin Victorja Prijatelja, John in Alice Cech v spomin Mr. in Mrs. Zdesar, John Gerl in žena v spomin Minnie Fabula, Rudy Pryately in žena v spomin Frances Hocevar, Ella in Mary Samanich v spomin Carl-a Samanicha, Peter Tomsic in žena v spomin Marie Kentel.

\$5: Nick Hotujac in žena v spomin Johna Lelanga, Angela Martincic v spomin Marian Bashel, May Co. v spomin Stanleyja Trentona, Ann Orenich v spomin Johna Paveyja, A.R. Ravnikar in žena

v spomin Mrs. Buehner, Ella Samanich v spomin Lea Zupana, Frank Susel družina v spomin August Klause.

\$2: Tony Kovac v spomin Laurencia Aucina.

V spomin

Stephena Babitta

\$10: Anthony in Frances Tomse, Josephine Zorman.

V spomin

Mary Cermelj

\$100: Joseph Cermelj družina.

\$20: Helen Greene, Betty Koloini, Anton Koloini.

\$10: Kristine Cebon, Mrs. S. Coehrac, Vincent Godina in žena, Max Kobal in žena, Mary Kobal, Louise Lice, Marica Lokar, Markovic družina, Victor Pozar in žena, Joe Skrabec in žena, Cy Traven in žena.

\$5: Emil Cermelj in žena, Wm. Hebebrand in žena, Mary Jane Hugh, J. T. Kukla in žena, Eugene March in žena, Frances Petrovich, Roger Petrovich in žena, J. Trunkely in žena, Prijatelj.

V spomin

Frances Korencic

\$100: R. R. Jeffrey. 25: Mary Brock, John Milburn in žena, Edward in Alvina Pahölke.

\$20: Frank Guiffre in žena, Tom Nolan in žena.

\$15: Jerry, Barbara, Dwayne in Bret Meadows, E. Orlando in žena, H. Wood, žena in James.

\$10: Harry Bjorkman in žena, Frank Brundic in žena, Edward in Jo Ann Florjancic, Tony Sustarsic in žena.

\$5: F. Golovec in žena, Harry Hanson, Mrs. Carson Kent, Pauline Krall, Mrs. Charles Lausche, Martha McCann, W. G. Shafer in žena, Mrs. F. J. Simin, Milan Soric in žena.

V spomin

Mary Kovach

\$10: Marian in Tony Adams.

\$5: Bea Krauter, Mary Wiehn.

V spomin

Anne Pucel

\$20: Frank Pucel. \$10: L. J. Jenkins in žena.

John Ulle-in žena.

V spomin

Pauline Rogell

\$20: John Cech in žena, Roy Passalacqua in žena.

\$15: John DeVito.

\$10: Harry Schutt in žena, Ernest Mramer in žena, Mrs. Steve Valencic, Frank Elersich in žena, Mrs. Adrian Keefe.

V spomin

Emily Smrdel

\$15: Mary Cermely, Max Kobal in žena.

\$10: Joseph Jerkic in žena, Mary Kobal, Marica Lokar, Victor Pozar in žena, Joe Skrabec in žena, Cy in Mary Traven.

\$5: Frank Petric in žena.

V spomin

Marije Stajduhar

\$300: Tony Stajduhar družina (Anne, Tom in Ann Louise).

\$10: Robert Protiva in žena.

V spomin

Mary Trampush

\$25: Thurley Khoury. \$15: Fred in Vida Gregor, Andrew Kohn.

\$10: Donna Handy, Thea in Fred Elstad, SZZ št. 14.

\$5: Dan in Mrs. Irwin Rabar.

V spomin

Fred-a Zupancica

\$10: A. Rezolla in žena, John Strancar in žena.

V spomin

Josephine Zakrajšek

\$200: Progressivne Slovenke (Dalje na 6. strani)

VESELE BOŽICNE PRAZNIKE

IN

SREČNO NOVO LETO!

DRUŽINA VOVK-PUŠL

WILLOUGHBY HILLS, OHIO

Vesele božične praznike in srečno novo leto želijo

vsem sorodnikom, prijateljem in znancem

Frank, Marinka, Bobby, Barbi in Michael Tominc

29410 ARMADALE RD.
WICKLIFFE, OHIO 44092

Voščimo
vsem prijateljem in znancem
vesele božične praznike
in
srečno novo leto

Metod, Michelle, Todd in in Bernadette LLC

EUCLID, OHIO

Vesele božične praznike in srečno novo leto

želi vsem prijateljem in znancem

DRUŽINA JANEZ KOŠIR IN MAMA

1045 E. 61 St., Cleveland, Ohio

VESELE BOŽICNE PRAZNIKE

IN

SREČNO NOVO LETO

ZELIJO

ODBOBNICI IN ČLANI

SLOVENSKEGA ŠPORTNEGA KLUBA

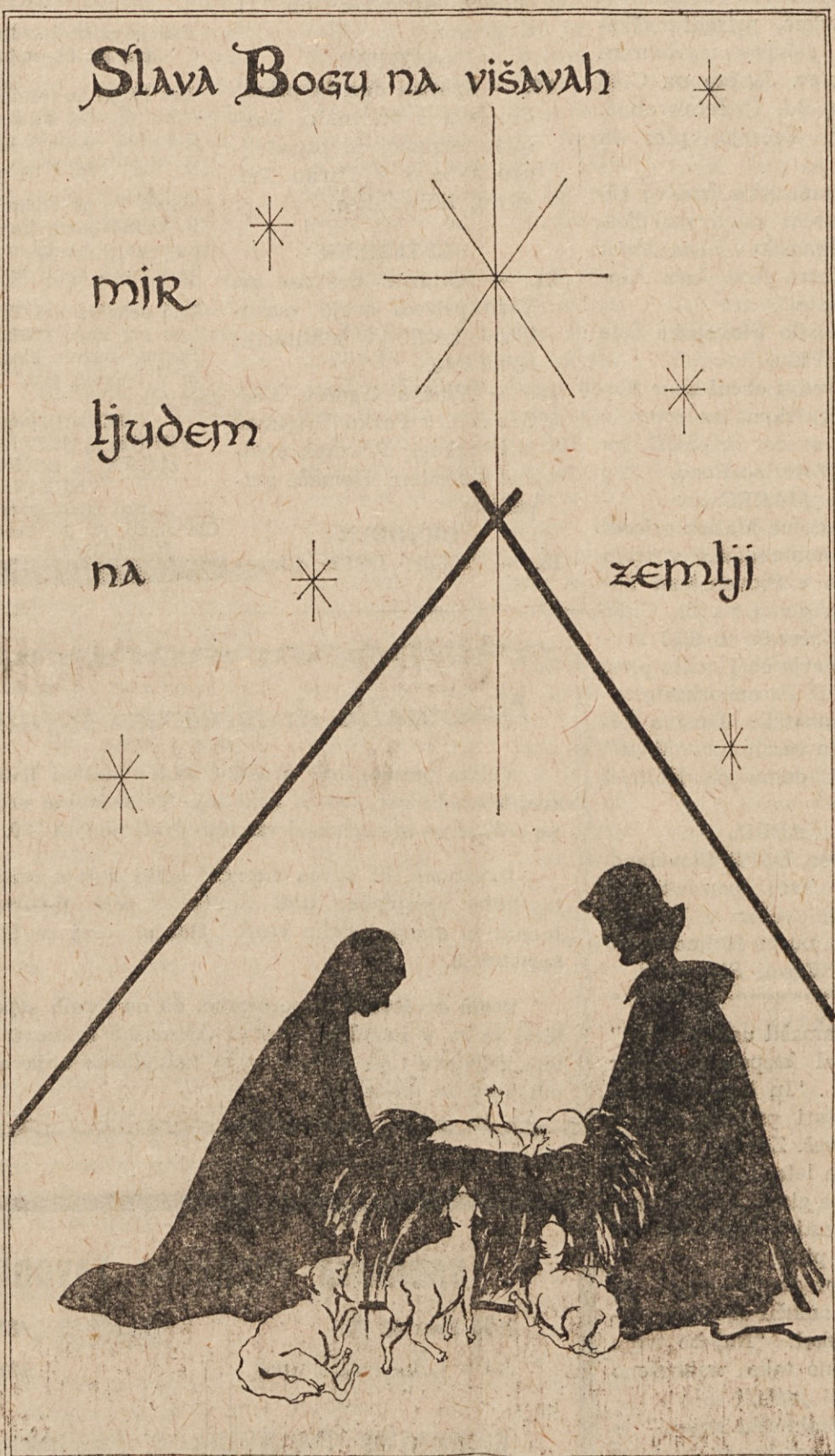
VESELE BOŽICNE PRAZNIKE

in

SREČNO NOVO LETO!

RUDI IN JOŽI MERC

EUCLID, OHIO

The Holy Family Society of the USA

ONE FAIRLANE DRIVE JOLIET, IL 60434

Since 1914...

... the Holy Family Society of the U.S.A. has been dedicated to the service of the Catholic home, family and community. For half-a-century your Society has offered the finest in insurance protection at low, non-profit rates to Catholics only

LIFE INSURANCE • HEALTH AND ACCIDENT INSURANCE

Historical Facts

The Holy Family Society is a Society of Catholics mutually united in fraternal dedication to the Holy Family of Jesus, Mary and Joseph.

Society's Catholic Action Programs are:

1. Scholarships for the education of young men aspiring to the priesthood.
2. Scholarships for young women aspiring to become nuns.
3. Additional scholarships for needy boys and girls.
4. Participating in the program of Papal Volunteers of Latin America.
5. Bowling, basketball and little league baseball.
6. Social activities.
7. Sponsor of St. Clare House of Prayer

Družba sv. Družine

Officers

President	Joseph J. Konrad
First Vice-President	Ronald Zefran
Second Vice-President	Anna Jerisha
Secretary	Robert M. Kochevar
Treasurer	Anton J. Smrekar
Recording Secretary	Nancy Osborne
First Trustee	Joseph Sinkovec
Second Trustee	Frances Kimak
Third Trustee	Anthony Tomazic
First Judicial	Mary Riola
Second Judicial	John Kovas
Third Judicial	Frank Toplak
Social Director	Nancy Osborne
Spiritual Director	Rev. Aloysius Madic, O.F.M.
Medical Advisor	Joseph A. Zalar, M.D.

Vaclav Beneš-Trebitsky:

KRALJICA DAGMAR

ZGODOVINSKI ROMAN

"Videti jih ji je kakih sedemnajst, toda toliko jih ne bo — ne bo!"

"In kaj je še novega? — Pij tukaj, Tleska... Imaš že itak nekako suho grlo."

Mladi oproda si ni dal ponuditi drugič in je pil takoj, kakor se pravi, da mu je ostalo v desnici samo uho cinaste majolike.

"Novic, mojster, da se človeku kar v glavi vrti..."

Mojster mečar je že tretjič pokimal z glavo.

"Saj sem pravil: Samo če pride v Prago Premisl! — Takaj se vse spremeni. In ali se ne spreminja vse že zdaj? — Pri nas se bo godilo novic, kakršnih si nismo mogli in si ne moremo niti misliti!"

"Le da bi bile dobre — tka-lec — vesele!" je pripomnil krojač in si na lahko omočil ustnice s pijačo, ki se je po ustih kar prijemala.

"Ali veste, da so za nevesto igrali?"

Celedin Tleska si je uprl roke v bok in se ozrl po vseh mizah. Pri njegovih besedah so umolkli na vseh straneh.

"Za devico Margaretko?"

"Za Draguško, suslik! — Vedno ta vaša Margaretka! Proč mi pojdite s tem!"

Ta krik se je izvil iz prsi staremu možu v oguljenem krznu iz medvedje kože skoraj s strašnim zvokom. Doslej je sedel v kotu in opiral belo glavo z obema rokama, kakor da ga je premagala medica.

"Kdo da? — Kaj da?"

Mojster krojač je tudi zakričal, kolikor mu je dopu-

ščalo grlo in poskočil, kakor da ga je kdo sunil z vilicami.

Stari oproda se zanj ni niti zmenil. Ravno je stal v kotu, z grozno naježenimi pepelnatimi obrvmi, čelo nabrano v mnogotere gube, ustnice tesno sklenjene in desno stisnjeno na mizi v pest...

"Premislova hči se imenuje Dragomira... Kdor jo ima rad, ji pravi: Draguška! — Ali razumete potepuhi?"

Stari oproda je govoril sedaj naravnost z grmečim glasom.

V krčmi je bilo vse tiho, vseh pogledi so bili uprti nanj in tudi krojač je utihnil... in v zadregi je bila celo vojvodska družina.

"Margareta! — Kdo je slišal že kdaj kaj takega? — In vsega se takoj poprimete! — To je ta naša slaba lastnost. Ze zelo daleč nas je zapeljala in še nas zapelje, boste videli. Premislova hči na vekov veke ostane Dragomira. Ali razumete? Pridejali so ji priimek Margareta zaradi nekatereh kočljivcev. S tem imenom jo je birmal nemški škof ko je bila še v mišenski deželi. Na Dragomirinem imenu je kletev, težka kletev. Do danes nima v grobu miru."

"In ga ne bo imela!" je spregovoril krznar Pelišek, ki se več ni mogel premagovati.

"Za sebe skrbi, ti hrček."

Stari oproda je zopet zagrmel in udaril s pestjo ob mizo, da so poskočile čaše na nji.

"Boljše bi napravil mojster,

KOLEDAR

društvenih prireditev

DECEMBER

31. — Pevski zbor Korotan priredi Silvestrovanje v spodnji dvorani Slovenskega narodnega doma na St. Clair Avenue. Igra "Alpski sekstet".
31. — Upravni odbor Slovenskega narodnega doma na St. Clair Avenue priredi Silvestrovanje v veliki dvorani SND. Začetek ob 8. zvečer. Igrajo "Slogars".
31. — Silvestrovanje v Baragovem domu na St. Clairju. Pričetek ob sedmih zvečer z večerjo. Za kratek čas in ples igra nekaj članov zborna Mladih harmonikarjev.

1980

JANUAR

12. — Slovenski športni klub priredi svoj Zimski Večer z večerjo in plesom v Slovenskem domu na Holmes Avenue. Igrajo "Veseli Slovenci".
19. — Slovenska pristava priredi vsakoletno "Pristavsko noč" v Slovenskem narodnem domu na St. Clairju. Igrajo "Veseli Slovenci".
26. — Društvo SPB Cleveland priredi družabni večer v avditoriju Sv. Vida.
27. — Slovenska šola pri Mariji Vnebovzeti priredi kosilo. Servirali bodo od 11.30 popoldne do 1. popoldne.

FEBRUAR

1. 2. in 3. Smučarski izlet Slovenskega športnega kluba.
3. — Letna delničarska seja Slovenskega doma na Holmes Avenue. Začetek ob 2h popoldne.
16. — Društvo TRIGLAVA, Milwaukee, priredi maske-radno zabavo v dvorani cerkvi sv. Janeza na Cold Spring Rd. Pričetek ob 6. zvečer. Večerja, ples in maske.
16. — Dramatsko društvo Lili priredi svojo vsakoletno maskarado v Slov. domu na Holmes Ave. Igra Alpski sekstet.
17. — Kosilo Slovenske šole pri sv. Vidu.
29. — Izredni občni zbor Slovenskega doma za ostarele ob 7. zvečer v SDD na 15335 Waterloo Road.

MAREC

22. — Glasbena Matica priredi svojo pomladansko večerjo in ples v Slovenskem narodnem domu na St. Clair Ave. Začetek ob 6.30 zvečer, večerja ob 7., nato ples. Igra Jeff Pecon orkester.
23. — Dramatsko društvo Lili priredi veselo igr "Voda" v Slov. domu na Holmes Ave.

APRIL

12. — Tabor, DSPB Cleveland, prireja svoj pomladanski družabni večer v Slovenskem domu na Holmes Ave. Igrajo "Veseli Slovenci".

če bi si zamašil usta s krpoli" je pokaral klepetča mečar Pružina... "In če te smemo prositi, stari prijatelj, povej vse, kar veš. Zdi se, da pomniš mnoga leta, in vidi se, da si izkušena glava. In če ti morem izkazati spoštovanje, tu pri meni pij!"

Stari oproda je segel po majoliki, omočil si ž njo ustnice in rekel: "Naj bo tvoje jeklo vedno tako nabrušeno kakor tvoj jezik!"

"Sem Stohovski rojak!" je pričel stavec, ko je postavil majoliko zopet pred mečarja, toda že z mirnejšim glasom.

MAJ

3. — Pevski zbor Korotan priredi pomladanski koncert v Slovenskem narodnem domu na St. Clair Avenue. Igrajo "Veseli Slovenci".
11. — Materinska proslava Slovenske šole pri sv. Vidu.
16. — Slovenski dom za ostarele ima redni letni občni zbor ob 7. zvečer v SDD na 15335 Waterloo Road.
18. — Materinska proslava dr. TRIGLAVA, Milwaukee, v Parku Triglava, pričetek ob 2. popoldne.
26. — Spominska svečanost dr. TRIGLAVA, Milwaukee, s sv. mašo, sporedom in kosilom v Parku Triglava, pričetek ob 11. popoldne.

JUNIJ

14. in 15. — Tabor, DSPB Cleveland, pripravi pri spominski kapelici Orlovega vrha na Slovenski pristavi spominsko proslavo 35. obletnice pokolja Slovenskih Domobrancev, Četnikov in civilnega prebivalstva.
15. — Triglavski piknik s sv. mašo v Parku Triglava, Milwaukee. Kosilo in zabava. Pričetek ob 11. popoldne.
15. — Tabor, DSPB Cleveland, obhaja stoletnico rojstva ustanovitelja Slovenskega domobranstva pok. Gen. Leona Rupnika.

JULIJ

20. — Piknik Slovenske šole pri sv. Vidu na Slovenski pristavi.
20. — Misijonski piknik s sv. mašo in kosilom v Parku Triglava, Milwaukee. Srečolov, igre in zbiranje dobitkov. Pričetek ob 11. popoldne.
17. — Športni dan in piknik Triglava s sv. mašo, kosilom, tekmi in prijateljsko zabavo v Parku Triglava, Milwaukee.

SEPTEMBER

21. — Oltarno društvo sv. Vida priredi svoje vsakoletno kosilo v avditoriju farne šole.
28. — Vinška trgatvev TRIGLAVA v Parku Triglava, Milwaukee. Pričetek popoldne s kosilom. Domače razvedrilo.

OKTOBER

18. — Tabor, DSPB Cleve-

Naznanilo društvenim tajnikom

Veliko posameznih arustev ima v našem listu seznam svojih uradnikov, čas in kraj sej. Te sezname priobčujemo po enkrat na mesec skozi vse leto proti plačilu \$20.

Društvom, ki imajo mesečni oglaš v tem seznamu, objavljamo brezplačno tudi vabila za seje, pobiranje asementa in druge kratke vesti. Dobijo torej za \$20.00 dosti koristnega.

Vsem društvom priporočamo, da na letnih sejah odobre letni oglaš v imeniku društev Ameriške Domovine in si s tem zagotovijo tudi priložnost za brezplačno objavo društvenih vesti in novic.

GRDINOVA POGREBNA ZAVODA

1053 East 62 St.

17010 Lake Shore Blvd.

GRDINOVA TRGOVINA S PONIŠTVOM

15301 Waterloo Road

431-2089

431-6306

431-1235

land, prireja svoj jesenski družabni večer v Slovenskem domu na Holmes Ave. Igrajo "Veseli Slovenci".

NOVEMBER

8. — Praznovanje 30-letnice Društva TRIGLAVA, Milwaukee, v dvorani cerkve sv. Janeza na Cold Spring Rd. s svečanim sporedom. Pričetek ob 6. zvečer.

Darovi za Slovenski dom za ostarele

(Nadaljevanje s 5. strani) Amerike.

\$10: Anne Beniger, Rose Kunstek, Josephine Zorman.

\$5: Josephine Caldwell, Betty J. Bara, Jean Baralish, Mariella Micka, Sophie Thomas, Helen Yakas, Madeline Zupancic.

Najlepša hvala vsem darovalcem! Za Slovenski dom za ostarele:

Cecilia M. Wolf

Prijatelj's Pharmacy

St. Clair Ave. & E. 68 St. 361-4212
IZDAJAMO TUDI ZDRAVILA ZA
PAČUN POMOCI DRŽAVE OHIO
AID FOR AGED PRESCRIPTIONS

V BLAG SPOMIN

OB 19. OBLETNICI
ODKAR JE V GOSPODU
PREMILN NAŠ DOBRI IN
NEPOZABNI SOPROG IN OČE

ŠTEFAN ZELKO

ki je zatisnil svoje mile oči
dne 25. decembra 1960.

Let 19. je že minilo,
odkar Te več med nami ni.
Zalostna so naša srca,
solze zalivajo oči.

Nikoli Te ne bomo pozabili
in vedno bomo Te ljubili,
červno v hladnem grobu spiš,
Ti v naših srcih še živiš.

Luč nebeska naj Ti sveti,
tam pri Bogu vsaki čas.
Počivaj mirno, blaga duša
in v nebesih pros' za nas.

Zalujoci:

JENNIE, soproga
FRANK in STEPHEN, sinova
HELEN in BONNIE, snahi
VNUKINJE

ter ostalo sorodstvo.
Cleveland, O., 24. decembra 1979.

Vesele božične praznike in
srečno novo leto želi

BUILT-RITE CONSTRUCTION COMPANY

MATT GRDADOLNIK

VICTOR KMETIČ

VINKO RADIŠEK

z družinami

Vesele, miru polne božične praznike ter sreče,
zdravja in uspehov polno novo leto želi vsem

DRUŽINA MATIJA LONČAR

Vesele in milosti polne božične praznike in
srečno blagoslovljeno novo leto želi sorodnikom,
prijateljem in znancem

Družina Švajger
Jure, Meta, Marko, Jennifer

Euclid, Ohio

VESELE BOŽIČNE PRAZNIKE
IN
SREČNO NOVO LETO
ŽELIJO

LOJZE IN ŠTEFKA JAREM IN DRUŽINA

922 E. 214 St.
Euclid, Ohio

VESELE BOŽIČNE PRAZNIKE

SREČNO NOVO LETO!

BRANKO, MARUŠA, MUŠI,
TATJANA in MATJAŽ POGAČNIK